

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
ДАН 20.02.2004.ГОДИНЕ**

Констатује се да су на на наставак главног претреса у кривичном предмету са службеном ознаком К.П.5/03 дана 20. фебруара 2004. године са почетком у 10,13 часова, окр. Милорада Улемек Луковића због кривичног дела удруживања ради непријатељске делатности из чл.136 ст.1 Основног кривичног закона и др. пред Окружним судом у Београду, Посебним одељењем у Београду, Устаничка бр.29, у судници бр.1, приступили заменици Специјалног тужиоца Милан Радовановић и Небојша Мараш, пуномоћник породице ошт. Премијера Србије др. Зорана Ђинђића адв. Рајко Даниловић, браниоци окривљеног Милорада Улемек Луковића адв. Момчило Булатовић и адв. Марко Миливојевић, окривљени Звездан Јовановић са браниоцем адв. Ненадом Вукасовићем, бранилац окривљених Милоша Симовића, Александра Симовића и Владимира Милисављевића адв. Александар Поповић, бранилац окривљеног Нинослава Константиновића адв. Дејан Лазаревић, бранилац окривљеног Дејана Миленковића адв. Биљана Кајганић, бранилац окривљеног Сретка Калинића адв. Александар Ђорђевић по заменичком пуномоћју браниоца по службеној дужности адв. Владана Вукчевића, бранилац окр. Милана Јуришића званог "Јуре" адв. Драган Крстићевић, окр. Душан Крсмановић са браниоцима адвокатима Мирком Трипковићем и Мирославом Тодоровићем, окр. Саша Пејаковић са браниоцем адвокатом Гораном Петронијевићем. Констатује се да није приступио други бранилац окр. Саше Пејаковића адв. Крсто Бобот, а уредно је позван, окр. Бранислав Безаревић са браниоцима адвокатима Драгишом Поповић и Жељком Грбовићем, окр. Жељко Тојага са браниоцем адв. Зораном Николићем.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се настави главни претрес.

Претрес је јаван.

Председник већа-судија: За реч се јавља адв. Мирослав Тодоровић, имате реч.

Бранилац адв. Мирослав Тодоровић: Само, у 11 сати да одложим један претрес притворски тако да у 11 сати изађем. Молим Вас.

Председник већа: Дозвољава се, пошто имамо процесну претпоставку, имамо другог браниоца с обзиром да је обавезна одбрана нема проблема можете напустити.

Адв. Мирослав Тодоровић: Хвала лепо.

Председник већа-судија: Изволите, има реч адв. Горан Петронијевић.

Адв. Горан Петронијевић: Захваљујем судија, поводом јуче оног морам га назвати инцидента око непознатих лица и НН лица како ми то кажемо у кривичној материји која су се налазила у овом делу ми апсолутно имамо поверење у суд и оно што сте Ви нама изјавили апсолутно сматрамо као нешто што је релевантно и истинито. Међутим, један други проблем имамо, а то смо више нас бранилаца овде приметили у ходницима суда у холу има свуда овде где ми боравимо појављују се с времена на време лица која не спадају у судску стражу нити у обезбеђење са бецевима. Ја не знам ко су они, јуче је био један момак висок црн, у црном оделу, са мобилним телефоном, који је нон-стоп овде био испред, ходао телефонирао и тако даље. Имајући у виду да нико од нас не може да унесе мобилни телефон, да је судска стража препознатљива, да је обезбеђење у цивили с бецевима изузев неколико њихових официра које такође знамо из виђења овде свакодневно пред судницом, за ово лице тврдим које сам јуче видео, а од неких посетилаца сам сазнао да је био и на галерији са мобилним телефоном, ја бих молио да предузмете мере да таквих лица овде нема, јер ми не знамо ко су они,

а ако знате и ако су то лица која спадају у део протокола да могу присуствовати ја бих молио да нас о томе обавестите.

Председник већа-судија: Проверићемо те тврдње. Има реч адв. Зоран Николић бранилац опт. Тојага Жељка.

Адв. Зоран Николић: Мој брањеник је добио решењем којим му се продужује притвор за још два месеца, с обзиром да ја овде то решење нисам добио, молим да суд констатује да сам ја то решење примио 23., а лице које је примило није овлашћено за пријем писмена, тако да се констатује да сам ја то примио 23.-ег како бих могао благовремено изјавити жалбу.

Председник већа-судија: У реду, седите.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се изведе процесна радња саслушања окривљеног Бранислава Безаревића.

За време саслушања окр. Бранислава Безаревића из суднице се привремено удаљавају окр. Душан Крсмановић и окр. Жељко Тојага.

Молим Вас председниче прије него што приступи Безаревић да ли може једна реч.

Председник већа-судија: Изволите адв. Жељко Грбовић бранилац окр.Бранислава Безаревића.

Адв. Жељко Грбовић: Моје јављање за реч као браниоца Бранислава Безаревића, ја говорим у име мене и у име мог колеге. Није да се прави опструкција овог поступка. Уз сво уважавање Вас као председника већа и чланова већа, и ми млађи учимо од наших старијих колега ми имамо пуно поверење у Вас и зато Ви нисте овде случајно као непристрасан судија. Ја бих прије него што кренете са саслушањем мог брањеника имао један предлог. Ја бих предложио да се из списка предмета издвоји заисник о саслушању мог односно нашег брањеника у СУП-у јер он није сачињен по најновијим одредбама ЗКП-а. Наиме, о чему се ради. Чл.13. Законика о кривичном поступку који је претрпео измене и допуне Закона о кривичном поступку усаглашен је са

најновијим европским конвенцијама и делимично са англосаксонским системом права. У вези овог мог предлога који ћу сад предочити ја бих предложио да се на овај мој предлог изјасни и тужилац. А Вас као председника већа молим да одлучите о томе. Ево о чему се ради. Чл.13 новог Законика о кривичном поступку говори у ставу 3 пре првог саслушања, говорим о саслушању пред органом МУП-а, говорим о прдкривичном поступку за разлику од кривичног поступка, о саслушању од истраге. Окривљени ће се поучити о праву да узме браниоца тачно. Бранилац му је додељен испред МУП-а Републике Србије. Тумачимо други став ове одредбе. Он ће се упозорити да све што изјави може бити употребљено против њега као доказ. Ја испред себе имам записник о саслушању осумњиченог, у преамбули стоји састављен дана 21.03. на основу члана тог и тог 226 ст.2 Законика о кривичном поступку. Ово мом брањенику приликом саслушања овај став 13 тач. 4 није предочен, чак ни у обрасцу, а камоли да му кажу усмено Ви имате то право ако изјавите биће против Вас употребљено. Ви ћете одлучити о томе, али уз сагласност тужиоца. Ово је врло битно када донесете одлуку не прејудуцирам шта ће се десити. Само би Вам скренуо пажњу на то да одлучите о томе прије него што кренете са испитивањем мог брањеника. Врло брзо ћемо ми то завршити и нећемо опструкцију правити. Многе пресуде падају због тога што нови обрасци у МУП-у Србије нису у сагласности са новим одредбама ЗКП-а. То је интенција била законодавства, органи унутрашњих послова који воде предкривични поступак а не воде рачуна о томе. Став Врховног суда Србије управо интенција је на то бачена, зато је измена тог чл.13 поред члана испитивања осумњиченог, принуда итд. то ће мој брањеник рећи ако је то било. Скрећем пажњу на то да одлучите о мом предлогу уз сагласност тужиоца. Хвала.

Председник већа-судија: Изјашњење о предлогу браниоца окр. Бранислава Безаревића адв. Жељка Грбовића, заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Ја свхатам предлог одбране, међутим норме ЗКП-а предвиђају три момента када се ти записници могу издвајати и са њима се диспонирати на одређени начин. У овом процесном тренутку таква могућност не постоји, чл.337 говори о томе да се записници са мањкавостима могу издвајати тек на крају доказног поступка. Према томе у том правцу и у том смислу је мој предлог да се тај предлог одбране одбије, јер се о том предлогу може одлучивати тек на крају доказног поступка.

Председник већа-судија: Има реч бранилац окр. Бранислава Безаревића адв. Драгиша Поповић.

Адв. Драгиша Поповић: Председниче, ја не знам, ја имам овде записник о саслушању осумњиченог прављен у СУП-у 21.03. који уопште није потписан од овлашћеног службеног лица. Ни напред нема потписа ни позади, ја не знам да ли имате неку другу копију. Хоћете ли да Вам покажем?

...Председниче ја се извињавам извршите увид па одлучите.

Председник већа-судија: Одлучићемо колега не брините. Ми смо ту да одлучујемо, а нисмо да водимо дискусије.

.. Зато имамо поверења у Вас.

Председник већа-судија: У реду. Нека се врати на оптуженичку клупу опт. Бранислав Безаревић.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес ради одлучивања већа о предлогу бранилаца окр. Бранислава Безаревића за издвајање из списка записника о саслушању осумњиченог Бранислава Безаревића од 21.03.2003. године пред органом унутрашњих послова МУП-а Републике Србије. Наставак ће бити у року од 5 минута.

НАСТАВАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА

На основу чл.337 ст.3 Законика о кривичном поступку веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

О предлогу бранилаца да се издвоји записник о саслушању окр. Бранислава Безаревића пред Органом унутрашњих послова Министарства унутрашњих послова Републике Србије од 21. марта 2003.године ће се одлучити по завршеном доказном поступку.

Правни основ за овакву одлуку представља одредба чл. 337 ст.3 Законика о кривичном поступку коју ћу прочитати у којој се каже "

Записници о ранијем саслушању лица која су ослобођена од дужности сведочења чл.98 не смеју се прочитати ако та лица нису уопште позвана на главни претрес или су на главном претресу пре првог саслушања изјавила да неће да сведоче. По завршеном доказном поступку веће ће одлучити да се ови записници издвоје из списка и одвојено чувају чл.178. Овако ће веће поступати и у погледу других записника и обавештења наведених у чл.178 овог Законика, ако није раније донесена одлука о њиховом издвајању". Наиме, управо говорећи о процесном тренутку у коме се поставља одређени процесни предлог може се рећи следеће " Исти овакав предлог са оваквом садржином за издвајање записника осумњиченог, окривљеног, сведока, вештака ако се сматра да постоји битна повреда одредаба Законика о кривичном поступку може се истицати одмах након извршене службене радње, процесне радње како у истрази тако и у току припремања главног претреса и у приговору против оптужнице". Суд сматра да се коришћењем права у овом тренутку пред саслушање окривљеног злоупотребљава процесно овлашћење од стране бранилаца окр. Бранислава Безаревића.

Председник већа-судија: Позивам окр. Бранислава Безаревића да приступи за говорницу ради извођења процесне радње саслушања окр. Бранислава Безаревића.

Најпре да Вас поучим о Вашим правима у кривичном поступку. Суд је дужан да вам омогући да се изјасните о свим чињеницама и доказима који Вас терете и да Ви изнесете све чињенице и доказе које иду у прилог вашој одбрани. Посебно се упозоравате у смислу чл.13 Законика о кривичном поступку да све што изјавите пред судом може бити употребљено као доказ против Вас. Имате право на браниоца кога сами изаберете, присутни су браниоци адв. Драгиша Поповића и Жељко Грбовић, то су Ваши изабрани браниоци, да можете да се браните сами или уз стручну помоћ бранилаца које сте изабрали, да нисте дужни да износите одбрану пред судом нити да одговарате на поједина питања, да можете да се користите белешкама приликом изношења Ваше одбране, али не можете читати Вашу одбрану, да пажљиво пратите ток главног претреса, да нисте дужни да се изјасните о било којој тачки оптужнице нити да одговарате у вези оптужбе. Да имате право да предлагете извођење доказа на главном претресу, да постављате питања саоптуженима, сведоцима и вештацима и да стављате примедбе на изведене доказе. Суд је у обавези да Вас пита у вези сваке процесне радње да ли имате нешто да приметите. Да ли сте разумели Ваша права у кривичном поступку?

Опт. Бранислав Безаревић: Јесам.

Председник већа-судија: Следеће, да ли сте разумели која кривична дела Вам се стављају на терет оптужницом?

Опт. Безаревић: Ја сам само хтео да кажем господине судија да предлог који је имао мој бранилац није било потребе да износи јер ћу ја рећи истину шта се дешавало у Градском СУП-у на саслушању првом.

Председник већа-судија: Прво нам реците, ово што сам поставио питање. Да ли сте разумели која кривична дела Вам се стављају на терет оптужницом?

Опт. Безаревић Бранислав: Јесам и све што ми се овде ставља на терет није тачно.

Председник већа-судија: У реду већ сте одговорили, ја сам дужан да Вас питам, да ли признајете извршење кривичних дела која Вам се стављају на терет и да ли се осећате кривично одговорним, ако желите можете да изнесете Вашу одбрану. Понављам да можете да не изнесете Вашу одбрану нити да одговарате на поједина питања. Хоћете ли да изнесете Вашу одбрану?

Опт. Безаревић Бранислав: Ја не признајем.

Председник већа-судија: Изволите, можете у неометаном излагању изнети Вашу одбрану.

Опт. Бранислав Безаревић: Ја не признајем да сам извршио кривична дела која ми се стављају на терет. Докази који буду изнесени у току претреса ја сам спреман да их оспорим, да се суочим са свима који ме терете, поготово са Вукојевић Зораном. Иначе све што пише у записнику у полицији, ја нисам дао ту изјаву. То су сачинили инспектор који су је саслушавали, ја не знам инспектора који ме је саслушавао јер сам имао капу на глави, селотејп траку преко очију. Везане су ми биле руке, ноге, малтретирали су ме и тукли су ме. Изводили су ме напоље, претили су ми да ће да ме убију. Ја сам им рекао истину. Истина им није одговарала. Отишли су и разговарали су како су ми саопштили са министром унутрашњих послова и генералом Обрадовићем. Дошли су и понудили су ми статус ведока сарадника, да будем сведок. Поставио сам захтев да дође неко од мојих непосредних старешина, јер сам тада био овлашћено службено лице и мој неки бранилац кога ја будем изабрао. Они су ми рекли да ја нисам ту да постављам услове. После тога они су ми објаснили шта ја треба да причам. Да останем при томе. Нудили су ми новац, да останем при том исказу који су они сачинили. Новац сам одбио, рекао сам хоћу само слободу, јер ја то нисам урадио. После тога

опет су ме извели напоље и објаснили су ми, репетирали су оружје, имао сам капу на глави, не знам ко је био од инспектора који су ме саслушавали, све се дешавало у Секретаријату у Београду. Вратили су ме у просторије Г СУП-а где су ми рекли хоћеш ли да живиш, сведочи ово што смо ти написали, обавештен је тужилац, бићеш пуштен на слободу, хоћеш ли новац? Новац сам им опет одбио. Рекао сам им не треба ми новац зарад тога. Прочитали су они мени шта су саставили. Ја сам прихватио, рекао сам у реду ако је тако у интересу државе, како Ви кажете али ми скините капу да видим с ким разговарам, ко ми то обећава данас. Полако идеш код тужиоца, све ће ти бити јасно. Ујутро је дошао инспектор који ми је скинуо капу и рекао ми по договору све како је договорено. Ја сам рекао њима у реду избора немам. Одвели су ме код Специјалног тужиоца господина Пријића. Господин Пријић је имао написано у руци, држао је текст који је читао, обећао ми је статус сведока сарадника, који сам ја прихватио, али сам упозорен из Градског СУП-а будем ли им противречио против тога и рекао господину Пријићу и једну да није тако, да знам где се враћам, да имам у виду да се враћам у Г СУП и да не знају како ћу завршити, да нису сигурни у то. Ћутао сам, када ме је господин Јован Пријић нешто упитао поводом текста изјаве инспектори су прискочили и они би му објашњавали ситуацију неку која се десила, тако да су они разговарали што може господин Јован Пријић да потврди без проблема. Вратили су ме у Г СУП тај дан, увече, је дошао један инспектор. Ја ту двојицу инспектора знам, за та два инспектора могу да кажем име слободно, овде ако захтевате њихова имена, и почео је, ставио је столицу испред мене и почео поново да ме бије, малтретира, од пиштоља у уста, на главу. Ја кажем човече договорили смо се, већ сам био код тужиоца, о чему се сад ради. Човек једноставно приправника једног довео, ту су ми стали ногом на главу, везали тукли су ме по табанима да бих признао у вези неких акумулатора за које ја немам појма. Људи моји, какве акумулаторе, реците сад атентат, сада акумулатори, о чему се овде ради више. Кад је он мени предочио у вези тих акумулатора, кад сам ја њему дао доказе све где сам био шта сам радио, куда сам се кретао, одустао је и оставио ме је да клечим на коленима на неким чаурама. У неко доба дошао је инспектор и рекао је да седнем. Ујутру су дошли, сви су били изненађени око овог шта се десило, био си код тужиоца, сад те бију, шта је, казниће њега. Мене то не занима да ли је он кажњен или није. Вратили су ме код господина Јована Пријића Специјалног тужиоца. Ушао сам, он је опет потврдио мој статус сведока сарадника, инспектори су били са мном, ставили су ми записник на сто да потпишем. Био је господин Специјални тужилац Јован Пријић, два инспектора и записничар. Ја сам замолио само да прочитам о чему се ради, да видим. Покушао сам да један лист подигнем, они су ставили руку на сто преко записника и рекли нема потребе да читаш ми смо се договорили да будеш

сведок сарадник. Добићеш примерак, научишећ га није проблем. То су рекли инспектори, господин Пријић је само поновио да сам сведок сарадник, али ми није дозвољено да прочитам тај записник. Обзиром на претње које сам имао, где ћу да се јавим и шта ће да се дешава са мном, шта ће се десити, да ће да ме убију и да ће све бити да сам ја то урадио, ја сам потписао записник и тражио сам адвоката да дође, мог двока. Иначе сам тражио, рекао сам за Жељка Грбовића да позову да дође. Они су рекли нема потребе ти си на страни државе, ти ћеш ово да посведочиш, ти ћеш да идеш на слободу. Инспектори су ме мало чудно гледали што нећу да потпишем. Потписао сам. То је истина. Они су ми рекли да имам по службеној дужности адвоката, да не бацам паре. Кажу нема потребе да бацаш паре. Ушао је господин који се представио да је адвокат, задржао се толико времена колико му је требало да отвори торбу, да извади печат који је ставио на записник. Изашао је. Ја тог човека не познајем, не знам му ни име. Није ми се ни представио као нешто друго. Изашао је. Господин Пријић ми је рекао да смо завршили и да сам ја сведок сарадник, а њима је наредио да имају специјални однос према мени, да ме више не малтретирају. Отишао сам у Централни затвор. 23. маја 2003. године био сам код истражног судије, био је ту и тужилац, мој адвокат Драгиша Поповић, којег је породица ангажовала. Ја под таквим притиском, под једном тортуром, мени је поновљено да сам имам тај статус сведока сарадника. Ја нисам остао при изјави коју су они написали. Ја сам 4 до 5 реченица рекао у истрази код истражног судије Мирчића и на томе је све остало, тако да око те тортуре и тог исказа у полицији, то је све што имам да кажем.

Председник већа-судија: Да ли имате нешто да додате у Вашу одбрану?

Опт. Бранислав Безаревић: Ја не признајем да сам извршио кривично дело које ми се ставља на терет. Од овог тренутка и на овом главном претресу ја ћу се бранити ћутањем док се не доведе овде Вукојевић Зоран да се суочимо, да се види ко је шта говорио. У Градском СУП-у ако им није одговарала истина. стварни ток дешавања, и ко је и шта урадио и шта не смеју да кажу, ја ћу то рећи, али за данас од овог тренутка на главном претресу бранићу се ћутањем.

Председник већа-судија: Дакле нећете одговарати на моја питања?

Опт. Бранислав Безаревић: Не.

Председник већа-судија: Питања суда. Нећете да изнесете одбрану? Јесте ли Ви сада објашњавали Вашу одбрану, односно

записнике који постоје у спису то је записник о Вашем саслушању пред органима Унутрашњих послова Управе за борбу против организованог криминала од 21.03. 2003. године, оспоравајући тај записник као и записник о саслушању Вас као окривљеног у истрази код истражног судије Окружног суда у Београду Вучка Мирчића од 23. маја 2003. године. Дакле не желите више да се изјашњавате нити да одговарате на питања?

Опт. Бранислав Безаревић: Не

Председник већа-судија: Добро, то је Ваше право. Можете да се вратите.

Адв. Жељко Грбовић: Председниче ја бих замолио Безаревића да ми одговори на моја два питања.

Председник већа-судија: Не може колега.

Адв. Жељко Грбовић: Не може?

Председник већа-судија: Не може колега, не може када је рекао да не одговара на питања. Не знам једино ако хоћете да сугеришете нешто и недозвољено се јављате.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Опомиње се бранилац окр. Бранислава Безаревића адв. Жељко Грбовић да не ремети ред у судници због тога што самовољно узима реч без дозволе председника већа.

Одведите окр. Бранислава Безаревића на оптуженичку клупу.

Председник већа-судија: Не можете добити реч пре него што ја кажем колегинице.

Адв. Биљана Кајганић: Како могу да затражим реч хоћете ли да нас упутите. Само сам то хтела да питам.

Председник већа-судија: Касније само што ме прекидате сада...

Адв. Биљана Кајганић: Како ми можемо Вама да се обратимо за реч?

Председник већа-судија: Дигните руку, ето договорили смо се, подигните руку па ћу Вам дати, ја мислим да свима дајем реч, а не можете сами одлучивати.

Адв. Биљана Кајганић: Ви сте рекли не можемо док нам Ви не дозволите, да не можемо да тражимо, па не знам како ми можемо да Вас замолимо да нам дозволите....

Председник већа-судија: Само подигните руку колегинице није никакав проблем. Хоћете ли сада да говорите Ви или ја? Не, не ево технички договор. Мислим пошто смо сви ми у овим новим условима са овим микрофонима и компјутерима подигните руку, ја ћу видети па ћу Вам дати реч.

На основу чл.321 ст.2 Законика о кривичном поступку председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

Да се прочитају искази окривљеног Бранислава Беазревића дати пред истражним судијом Посебног одељења Окружног суда у Београду од 23.05.2003. године у истражном предмету Ки.П.бр.2/03 и пред органом унутрашњих послова, Министарства унутрашњих послова Републике Србије од 21.03.2003. године. Ако постоји приговор на ову одлуку председника већа ја ћу радо саслушати и у том циљу би о том приговору одлучило веће.

Прво се јавио за реч адв. Горан Петронијевић.

Адв. Горан Петронијевић: Захваљујем судија, бранилац Пејаковића адв. Петронијевић, не ради се о мом брањенику, принципијелно судија, упзоравам Вас да правите поново битну повреду одредаба кривичног поступка лошим тумачењем на штету оптужених одредби чл.321 Законика о кривичном поступку става 2. Ми смо овде имали прилику да видимо опт. Безаревића који је процесно изнео чињенице које се тичу начина на који је испитиван у предкривичном поступку и делимично и у претходном кривичном поступку. Оне се ни једном не могу сматрати одбраном. Он ни једног јединог тренутка није изнео чињеницу из тих записника нити сте га то Ви питали, јер је након изношења процесних ствари које се тичу начина на који је испитиван

изјавио да ће се на даље бранити ћутањем. Ви сте му својим питањима сугерисали да кроз одговор да не жели више да се изјашњава и да не жели да одговара на Ваша питања, евентуално могућност да употребите чл.321 ст.2. Само сам хтео на то да Вас упозорим.

Председник већа-судија: Има реч бранилац окр. Бранислава Безаревића адв. Жељко Грбовић изволите.

Адв. Жељко Грбовић: Уз сво уважавање Вас као председника већа и чланова већа и свих овде присутних у суду ја бих само две речи. После овога што је мој брањеник рекао стекли су се услови из чл. 89 Законика о кривичном поступку који у ставу 8 говори " Према окривљеном не смеју се употребити сила, претња, обмана, обећање изнуда изнуривање или друга слична средства" цитирам извињавам се "да би се дошло до његове изјаве или признања или неког чињења које би се против њега могло употребити као доказ". Противим се том предлогу који сте Ви предложили и позвали се на члан 321 став 2. Хвала Вам.

Председник већа-судија: Има реч бранилац окр. Звездана Јовановића адв. Ненад Вукасовић.

Адв. Ненад Вукасовић: Хвала председниче, из разлога једне бранилачке принципијелности и придржавања Законика о кривичном поступку уколико сам исту примедбу ставио на Ваш став када је било питање читања изјаве прво односно другооптуженог Звездана Јовановића, сматрам да би овде, колега, по мом становишту и уверењу да је Петронијевић у праву, да су исти услови процесни када се ради о примени члана 321. Сматрам да и у овој ситуацији када је одбрана ћутањем, ми смо јуче рекли да одбрана ћутањем није, него је одбијање одговора, ја и даље сматрам да одбрана ћутањем једноставно негира члан 321 из разлога једне правничке односно професионалне принципијелности, ја морам остати и код овог става, без обзира што оптужени Безаревић није једноставно мој брањеник, али због једне процесне линије, тако да са своје стране као бранилац Звездана Јовановића ја морам да ставим тај приговор на читање његове изјаве, а ви ћете одлучити. Хвала Вам.

Председник већа-судија: Има реч бранилац окр. Жељка Тојаге адв. Зоран Николић. Изволите.

Адв. Зоран Николић бранилац Жељка Тојаге: Судија сматрам да у конкретном случају уколико Ви прочитате изјаву оптуженог Безаревића да ћете да учините битну повреду одредаба кривичног

поступка из разлога што чл.321 ст.2 децидно каже да читање раније датог исказа према одредби овог члана могуће је само ако оптужени неће да одговара на питања. У конкретном случају оптужени није да неће да одговара, него своју одбрану заснива ћутањем. Према томе сматрам да у конкретном случају не би требало да се прочита ова изјава.

Председник већа-судија: Има реч адв. Биљана Кајганић.

Адв. Биљана Кајганић: Ја ћу само да констатујем да окривљеном није омогућен ни поверљив разговор приликом испитивања код истражног судије, тако да мислим да је у том смислу мањкав овај исказ. Сагласна сам са колегама.

Председник већа-судија: Хвала. Има реч адв. Момчило Булатовић.

Адв. Момчило Булатовић: Судија ја се принципијелно слажем апсолутно са свим предлозима које су изнеле моје уважене колеге. Мислим да сте данас након саслушања оптуженог Безаревића, који је објаснио под којим је условима, и на који начин се дошло до његовог записника који је сачињен у својству осумњиченог у Управи за борбу организованог криминала. Очигледно из овог његовог казивања да је против њега том приликом употребљено неко обмано обећање или било шта што је дошло до свега тога. Да би сте употребили записник у било којој фази и у било ком статусу, он мора да буде сачињен у складу са одредбама Законика о кривичном поступку. Записник који Ви имате испред себе, ако је тачна примедба коју су изнели уважени колега Поповић и Грбовић, да није потписан, онда је тај записник сачињен противно чл. 177 Законика о кривичном поступку, који записник потписују лица која присуствују радњи саслушања. Овај записник није потписан, молим Вас тај примерак кад сам видео код колега Вукасовића, Поповића, Кајганић, Грбовић, записник о саслушању осумњиченог од 21. марта 2003. године који Ви хоћете да користите, да читате, пошто сте одлучили, сачињен је од стране овлашћеног службеног лица Родољуба Миловића, и није потписан, и тај записник није потписан ни на првој страни, није потписан ни на задњој страни. Ви можете такав записник ако није потписао онај ко га је саставио да читате, онда апсолутно је не знам, вероватно ја тумачим овај Законик о кривичном поступку на неки други начин, који вероватно се нешто променио у међувремену, што можда стоји у неким прелазним, завршним, новим одредбама или неком ставу или било чему. Према томе због ових процесних формално правних недостатака не можете користити тај записник, уз то што апсолутно подржавам што је колега Перонијевић рекао да овакав начин одбране окривљеног Безаревића није да он не

жели да се изјашњава, нити се изјаснио, те мислим да ни са те стране нису испуњени услови да би се читали ти записници.

Председник већа-судија: Има реч адв. Грбовић Жељко. Изволите.

Адв. Жељко Грбовић: Врло кратко судија. Ми смо говорили опет о неким процесним стварима па некако се сам ја запитам шта сам ја то учио, и шта сам тумачио. Постоје три врсте тумачења, а и оно четврто граматичко и логичко и циљно. Ја сам говорио о записнику који је састављен у МУП-у Србије. Видите, моја колегиница Биљана Кајганић рече једну реченицу "није омогућен поверљив разговор". То је саставни део члана 13. Говорим сад о записнику у истрази, замислите истражни судија није битно, креће истрагу у 12,40, завршава у 12,52 сати. Да ли је могуће за 7 минута, то урадити, и каже констатује да у ставу два... Погледајте записник из истраге страна и по. Све оно што сте рекли у полицији да ли остајете код тога? Он кука, кукала му мајка, несретник и још и даље мисли да ће изаћи ван каже да, јер тужиоци су ту па га изводе, приводе бићеш ван, превешћемо те у институцију, чак грешили су не сведока срадника него заштићеног сведока. Заштићени сведок. Ја као најмлађи сам бранио у Трибуналу у поступку истраге, додуше не као моје колеге на статусној конференцији, али сведок сарадник има различит идентитет, различито место пребивалишта, боравишта и крију га он рече једну реченицу. Није ово завршна реч. Ја нећу на то да пристанем, све што сам рекао и даље ћу то потврдити, али ћу то рећи председнику већа ако некад дођем на главни претрес. Хвала вам.

Председник већа-судија: Да ли се још неко јавља за реч са бранилачке стране? Да ли желите да одговорите на приговоре бранилаца у вези одлуке председника већа да се читају ранији искази опт. Бранислава Безаревића, питање упућено заменицима Специјалног тужиоца и пуномоћнику породице оштећеног др. Зорана Ђинђића.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Мислим да је заиста крајње време да прекинемо дискусију око читања записника. Мислим да је одредба члана 337 довољно јасна и ко је не разуме, то је његов проблем. Апсолутно се противим том предлогу, каква ће судбина тих записника бити на крају то ћемо да видимо. У овом тренутку Закон тако регулише ту позицију и ту нема шта да се полемише. Хвала вам.

Председник већа-судија: Не можете више добијати реч у вези овога јер сте рекли, а ево колега адв. Момчило Булатовић.

Адв. Момчило Булатовић: Не колега нећу у вези овог, није никаква реплика. Реплика је термин парламента, ја за суд боље мислим

и лепше него о парламенту. Него сада да питам да ли овај записник можемо да констатујемо да примерак записника о испитивању, саслушању осумњиченог који имате у списима, да ли је потписан или не. Ето само то констатујте, видите да не буде да дође Родољуб Миловић Ви знате, позове га неко па потпише, па после каже Ви имате то, али нисте узели на овај или онај начин. Значи да разјаснимо ту ствар. Родољуб је Родољуб.

Председник већа-судија: Добро о томе ћете бити обавештени након увида у оригинални спис који се налази у судници.

Адв. Момчило Булатовић: Судија је ли Ви имате код Вас у предмету тај записник, можете ли да га прочитате. Молим Вас.

Председник већа-судија: Колега, колега слободно се можете смирити сада ће се веће повући ради одлучивања о приговорима бранилаца, везано за одлуку председника већа. Из тог разлога суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес.

Наставак ће бити за 15 минута.

НАСТАВАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА у 11,43 ЧАСОВА

Одлучујући о приговорима бранилаца окривљеног Бранислава Безаревића адв. Жељка Грбовића, браниоца окр. Саше Пејаковића адв. Горана Петронијевића, браниоца окр. Милорада Улемекa адв. Момчила Булатовића, браниоца окр. Дејана Миленковића адв. Биљане Кајганић и браниоца окр. Жељка Тојаге адв. Зорана Николића, против одлуке председника већа, да се читају раније дати искази окр. Бранислава Безаревића, на основу члана 321 Законика о кривичном поступку веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се прочитају ранији искази окр. Бранислава Безаревића дати пред истражним судијом Посебног одељења Окружног суда у Београду од 23. маја 2003. године и записник о саслушању осумњиченог Бранислава Безаревића дат пред органима унутрашњих послова од 21.марта 2003 године.

Разлози: Читање раније датог исказа окривљеног према одредби чл.321 ст.2 Законика о кривичном поступку могућно је само ако окривљени неће да одговара на питања. Окривљени Бранислав Безаревић је на данашњем главном претресу изјавио да уопште неће да одговара на питања, чиме је испуњен законски услов за читање његових ранијих исказа. Законик о кривичном поступку не познаје правни термин одбрану ћутањем окривљеног, јер се та реч нигде не употребљава у Законнику о кривичном поступку. На даље у односу на оспоравање законитости изведених процесних радњи, саслушања у својству осумњиченог и окривљеног Бранислава Безаревића, поводом истакнутих приговора од стране бранилаца на главном претресу, биће одлучено на основу чл. 337 Законика о кривичном поступку, по завршетку доказног поступка. Након читања ранијих исказа окривљеног Бранислава Безаревића браниоци имају право да истичу све приговоре у циљу оспоравања законитости изведених процесних радњи саслушања, а у својству осумњиченог и окривљеног Бранислава Безаревића у предкривичном и истражном поступку, изведених на основу чл.226 и 89 Законика о кривичном поступку.

Констатује се од стране већа да овлашћено службено лице Органа унутрашњих послова Министарства унутрашњих послова Републике Србије Родољуб Миловић није потписао записник о саслушању осумњиченог Бранислава Безаревића од 21. марта 2003. године у смислу чл. 177 став 8 Законика о кривичном поступку. Тај недостатак се може отклонити тако што ће веће на главни претрес, у доказном поступку, позвати овлашћено службено лице Министарства унутрашњих послова Родољуба Миловића да се изјасни да ли је обавио процесну радњу саслушања осумњиченог Бранислава Безаревића, зашто није потписао записник. Ако се не отклони та сметња записник нема никакву законску вредност, и суд ће га решењем издвојити из списка и тиме се неће користити у овом кривичном поступку.

Председник већа-судија:Изволите има реч адв. Зоран Николић.

Адв. Зоран Николић: С обзиром да сте рекли да треба да се позове овлашћено лице да потпише предметни записник ја и даље предлажем да се сада ова изјава, односно записник, не прочита, у случају ако овлашћено службено лице потпише тај записник онда

предлажем да се то спроведе читањем. С обзиром да није потписано предлажем да се данас не чита записник.

Председник већа-судија: О томе је одлучено ако сте добро чули. Има реч адв. Жељко Грбовић.

Адв. Жељко Грбовић: Врло кратко председниче. Ако сте Ви тако донели одлуку Ваша је задња. Дођемо у једну контрадикторност у допуну доказног поступка на одбрани је да се предложи лица из службе унутрашњих послова, и то ћемо ми изводити током главног претреса. Ако сада почнемо са читањем ми већ прејудуцирамо кривично дело односно дела која се стављају на терет Безаревићу. Хвала Вам.

Председник већа-судија: Чули сте одлуку, а Ваше тумачење је Ваша лична ствар, ако нисте добро разумели апсолутно се не пријудуцира питање постојања кривичне одговорности окр. Бранислава Безаревића. Управо сам сада саопштио одлуку већа у којој је јасно назначено да се управо не прејудуцира питање, већ је ово чисто процесна радња на основу чл. 321 ст.2 Законика о кривичном поступку, у ситуацији да по завршетку доказног поступка веће донесе одлуку да се издвоје записници о саслушању окр. Бранислава Безаревића они се неће моћи користити приликом доношења пресуде. Приступамо радњи читања ранијих исказа окривљеног Браниславва Безаревића. То ће учинити члан већа судија Ната Месаровић. Има реч судија Ната Месаровић.

Записник о испитивању окривљеног састављен дана 23.05. 2003. године пред истражним судијом Окружног суда у Београду у кривичном поступку против окр. Безаревић Бранислава. Присутан Безаревић Бранислав, окривљени, истражни судија Вучко Мирчић, записничар Новка Бабовић и Јавни тужилац Милан Радовановић, адв. Поповић Драгиша, као бранилац окривљеног. Констатује се да је истражни судија присутном осумњиченом предочио да је адв. Поповић Драгиша предао истражном судији пуномоћје којим га је изабрао отац осумњиченог за адвоката браниоца. Осумњичени је поучен о правима на браниоце и да може да присуствује његовом саслушању па изјави: Усаглашавам се да ми присутни адвокат Поповић Драгиша буде бранилац. Присутним лицима, посебно адвокату Поповић Драгиши је саопштено да су подаци о овој истрази службена тајна, да мора да чува као тајну и све податке до којих дођу у току истраге и упозорен да одавање службене тајне представља кривично дело. Осумњиченом саопштено да није дужан да износи одбрану, нити да одговара на постављена питања, да оно што изјави може бити употребљено као доказ против њега, пошто му је предочен захтев за спровођење истраге КТС

бр.2/03 од 8.05.2003. године а тиме за која кривична дела се терети и на чему се заснивају основи сумње изјављује: Желим да дам исказ. Пре свега ја сам дао исказ у МУП-у и молио бих Вас да ми дозволите да прочитам записник о сасушању па бих се изјаснио да ли у потпуности остајем при том исказу или не. Пре него што ми је дозвољено да прочитам овај исказ изјављујем да ми је Вукојевић Зоран школски друг из средње школе унутрашњих послова из Сремске Каменице. Завршили смо 1993.године. Он је почео да ради као полицајац у ОУП-у Земун исто као и ја. Тако смо се дружили. У том ОУП-у сам био до 1997. године, а онда сам прешао у МУП Србије и 5 година сам радио у обезбеђењу Председника Републике Србије Милана Милутиновића. Након тога сам прешао у државну безбедност односно садашњу БИУ и чекао на неки распоред. Када сам се видео са својим другом Вукојевић Зораном "Вуком" о чему сам се изјаснио када сам од њега позајмио 300 еура да би платио стан, нас двојица смо причали између осталог и о послу. У осталом то нам је била и једина тема. Ја сам му рекао да треба да дође у БИА 10 нових људи и да ће нас 10 од раније да распореде на неко друго место. Рекао сам му да постоји могућност да ћу припадати Кези који је био начелник обезбеђења Премијера Ђинђића и да ћу вероватно обезбеђивати његову супругу Ружицу. Када сам касније размислио и све повезао вероватно је отуда Вук закључио да имам или ћу имати податке о кретању Премијера. Због тога је све ово остало и уследило, а о чему сам се ја детаљно изјаснио у МУП-у. Пошто ми је омогућено да прочитам исказ из МУП-а изјављујем да остајем при том исказу с тим што бих одређене ствари прецизирао. Констатује се да је осумњичени поновио исказ који је дао у МУП-у Србије из записника од 21.03.2003. године, с тим што прецизира одређене делове и то: Ја сам новац тражио Вукојевић Зорану Вуку и он ми је давао новац па исправљам ово у записнику где пише да ми је новац давао Багзи. Додуше једном се десило у колима да сам видео да је Багзи дао Вуку новац, а он мени. Ја сам тако узео од Вука укупно око 1.200 еура али на позајмицу и дужан сам да му то вратим. У односу на бацање првог мобилног телефона који сам добио од Вука прецизирам да ме је он назвао око 12 сати на мој стални број мобилног телефона и питао ме да ли знам шта се десило. Када сам одговорио да не знам, прокоментарисао је каква смо ми то служба кад ништа нисмо чули, а онда је рекао да бацим онај телефон и ја сам тако поступио. Ту додајем да ми је Вук тај телефон дао поподне око 16 до 17 часова и ја сам га истога дана бацио. Ја сам тада решио да од свега тога одустанем и да ме то не интересује. Даље у погледу оне прве информације о Ђинђићевом кретању у телефонском разговору са Багзијем који ме је назвао између 9 и 10 часова када сам био у кафеу на Институту и питао ме је ли истина да овај иде, одговорио сам да не знам, вероватно иде. Багзи ми није ништа одговорио већ је прекинуо разговор. Према томе нисмо помињали одлазак у Босну. Даље ово прецизирам у

погледу регистарских бројева аутомобила које је користило обезбеђење Ђинђића и Ђинђић, да им ја нисам те бројеве проверавао и саопштавао већ су то они знали. У свему осталом да остајем при датом исказу у СУП-у. Питања нема. Примедби нема. То је све што имам да изјавим. Саслушао сам јасно диктирање записника као и своју изјаву и потписујем без примедби. Безаревић Бранилслав. За овим је истражни судија донео решење против окривљеног Безаревић Бранислава спроводи се истрага због основане сумње да је извршио кривична дела удруживање ради непријатељске делатности из чл.136 ст.2 у вези ст. 1 КЗ Ј, убиства представника највиших државних органа из чл.122 у стицају са кривичним делом тероризма из чл.125 КЗ СРЈ, помагањем у вези чл.24 КЗ СРЈ кажњиво по чл. 139 ст.1 КЗ СРЈ и кривично дело убиства у покушају из чл. 47 ст.1 КЗ РС у вези чл 19. КЗ СРЈ, кривично дело из чл.138 у вези чл.122 и 125 КЗ СРЈ а све у време и на начин како је то описано у захтеву за спровођење истраге КТС бр.2/03 од 8.05. 2003. године. Тужиоцу, окривљеном и његовом браниоцу саопштено решење па изјављују да не траже писани отправак и одричу се права жалбе што потврђују својим потписом. Странкама саопштено да имају право да у року од месец дана предложи нове доказе. То је све. Записник и решење потписујемо без примедби, потпис Безаревић Бранислава, затим браниоца оптуженог и истражног судије. То је записник пред истражним судијом.

Записник о саслушању осумњиченог од 21.03.2003. године у Службеним просторијама Управе за борбу против организованог криминала у Београду, по предмету кривице осумњиченог Бранислава Безаревића из Пријепоља због кривичног дела из чл.122 и 125 Кривичног закона Југославије у вези чл.24 КЗЈ на основу чл.226 ст.9 Законика о кривичном поступку. Присутни су овлашћено службено лице Родољуб Миловић, записничар Гордана Радић, Државни тужилац Александар Милосављевић, осумњичени Бранислав Безаревић и бранилац адв. Срђан Јефтовић. Осумњичени је поучен о својим правима у кривичном поступку пре свега о праву на браниоца, да није дужан да износи своју одбрану нити да одговара на постављена питања. Након тога осумњиченом је саопштено да му се ставља на терет постојање основане сумње да се терети за кривично дело из чл.122 и 125 Кривичног закона Југославије у помагању у вези чл.24 КЗЈ, праву да ангажује браниоца који ће присуствовати његовом саслушању, да није дужан да без браниоца одговара на постављена питања, те пошто су му предочена права прописана чл.5 и чл.228 ст.1 Законика о кривичном поступку, у присуству адв. Јефтовић Срђана из Београда, којег је на његов предлог обезбедио МУП Србије, па упитан шта има да наведе у своју одбрану изјави. Од 1993. године запослио сам се у Одељењу полиције у Земуну као полицајац. Са Вукојевић Зораном познајем се још

из школе у Каменици, а то је било пре 1993. године. И Вук је почео да ради у полицији у Земуну и ми смо се дружили и као колеге и као другови. То није било интензивно. 1998. године прелазим да радим у Јединцу МУП-а за обезбеђење Републичких органа. Вук је у то време још увек полицајац у Земуну. У јединици сам радио обезбеђење председника Србије Милана Милутиновића. У тој организационој јединици која се зове и одељење за обезбеђење личности радим све до престанка мандата Милана Милутиновића. Када је формирана БИА ове године прешао сам да радим ту на пословима оперативца без да сам се бавио било каквим конкретним пословима. Седиште где сам се јављао на посао је у Институту безбедности. У том временском периоду са Вуком сам се неколико пута срео и неколико пута чуо телефоном. Почетком фебруара ове године имао сам финансијских потешкоћа око плаћања стана. Сетио сам се Вука и решио да од њега позајмим 300 еура. Ја сам у то време знао да се Вук бави обезбеђењем Спасојевића и његове групе у Земуну у Шилеровој. Једном сам био испред Шилерове зграде у Земуну, а претходно сам позвао Вука телефоном да изађе да се видимо. То када сам звао Вука, фебруара, да ми позајми 300 еура ми смо се договорили да се нађемо код његове куће, то је у Земуну у близини паркинг сервиса неке школе за обуку возача, не знам тачно која је улица. Попили смо пиће, он ми је позајмио тражене паре са обавезом да му вратим до 1. марта ја сам тако и обећао да се не би замерали. Нас двоје смо причали о уобичајеним темама, питао ме је где сам сада, ја сам му објаснио где радим, он ми је причао о Спасојевићу и моћи његове групе, о Легији причао ми је како су јаки, како их све респектују. Док смо разговарали у његовој кући док сам му ја причао да радим у БИА говорио сам како ће бити реорганизације и да ја највероватније нећу остати у БИИ и да ћу прећи у МУП конкретно код Кезе, а то је Вукосављевић који је шеф обезбеђења Премијера Ђинђића и да мене планирају код Кезе да ја чувам Ђинђићеву супругу Ружицу, да сам на чекању и да очекујем да почнем да радим. Ја сам након овога разговора и ове посете отишао у свој стан. Једном приликом, неколико дана после нашег сусрета то је од прилике око 8. фебруара 2003. године зове ме Вук на мој мобилни телефон пошто смо разменили у првом сусрету бројеве и предлаже ми да се видимо. Договарамо се да то буде испред Позоришта "Атеље 212" Нашли смо се предвече. Вук је дошао аутомобилом "Рено клио" црвене боје колико се сећам новосадских регистрација. Сео сам код њега у ауто били смо сами и ту у аутомобилу смо разговарали. Питао ме је да ли знам где је Чуме, да ли сам чуо неку причу о томе, говорио ми је како Чуме цинкари Душана и Легију, како је добар са Премијером и да им прави проблеме. Ја сам му рекао да о томе немам појма. Рекао ми је ако будеш чуо јави ми бићеш дебело награђен. Споменуо ми је пола милиона, знам да је рекао марака. Тачно се изразио у маркама. Рекао је а може и више. Ми смо том приликом били не дуже од 15 до 20 минута а

разговарали смо тј. он ми је указивао да не зајебем и да му вратим паре, дакле разговарали смо и о мом дугу. После два дана Вук Вукојевић Зоран ме је поново позвао питао ме је где сам, то је било предвече, ја сам тада био у стану и договорили смо се да се видимо на истом месту као и раније код "Атељеа 212". Када сам дошао до "Атељеа" ја сам становао у близини у Лоле Рибара бр.14 видео сам његов аутомобил, пришао сам аутомобилу са Вуком је био још један мушкарац који је седео на месту сувозача. Ја сам сео позади у ауто, поздравио се са Вуком, са тим другим човеком он се није представио, а ја сам му рекао моје име Бранко. Поново је Вук започео причу око Чумета исто ме је питао као и раније и рекао ми да можемо отворено да разговарамо пред тим човеком. Из аута смо отишли у један кафић ту у Лоле Рибара не знам како се зове, попили смо пиће. Прича о Чумету се и даље водила на исту тему говорило се и о Премијеру Ђинђићу, како он штити и чува Чумета и да то представља проблем Душану и Легији. Рекао је и да је Чеда Јовановић умешан са Чуметове стране, Беба Поповић и Весић. Пропитивао ме је да ли сам чуо где се он налази. Ја нисам знао, о мом дугу нисмо разговарали, али поново је поменута она цифра од 50.000 ДЕМ за информацију где је Чуме. Ту смо се растали. Два дана после звао ме је Вук телефоном да се видимо на истом месту, као оно вече пре, када смо седели у кафићу у Ул. Иве Лоле Рибара. Он ми је рекао да је то друго лице Багзи. У питању је особа црномањаста, нижи од мене. Налазимо се сада поподне у истом кафићу, ја Вук и Багзи. Сада сам се ја већ поздравио са Багзијем, у том разговору Багзи је једном рекао "ми хоћемо да убијемо Ђинђића" ја сам се наравно зачудио на те његове речи, погледао сам у Вука, а он ми је гестикулацијом показао то је то. Ја сам их питао шта ћу вам ја, ја вам не могу помоћи, не желим да учествујем у томе. Обојица су говорили ајде, ајде, само нам треба информација о његовом кретању ти то можеш да сазнаш и ти ћеш бити награђен за то. Они су поново рекли да је награда за ту моју информацију 50.000 еура. Рекао сам не долазите у обзир нећу то да радим, они су ме убеђивали да пристанем, а ја сам рекао размислићу. Разишли смо се. Следеће вече у 18 часова позвао ме је Вук телефоном да дођем у исти кафић у Иве Лоле Рибара. Пошто сам дошао Вук је био сам, седео је, поздравили смо се, нормално смо разговарали, а он је рекао сада ће доћи Багзи. Багзи је дошао после 5 минута, сео је за пулт где смо и ми били и из џепа извадио два мобилна телефона и два пуњача. Телефони су били формиран. Дао ми је један апарат "Сименс Ц 45". Рекао ми је да је његов број мобилног телефона укуцан у апарат који ми је предао, а да се у мом апарату налази његов број само се притисне на дугме "Јес". Објаснио ми је да са тог телефона не смем никог другог да зовем осим њега Багзија, а посебно ми је рекао да га позовем када сазнам кад Ђинђић негде крене да путује. Ја сам узео телефонски апарат и фактички сам пристао да то учиним, ако будем сазнао. То је од прилике 16., 17. фебруара 2003.године. Ја сам телефон

понео са собом, и ми смо се ту разишли. Растали смо се са уверавањима зваћемо се, чућемо се. Наредног јутра сам отишао на посао у Институт. Багзи ме је позвао, шта има, да ли имаш неку информацију, има ли неког покрета. Ја нисам знао ништа и то сам му рекао. Тако је он мене звао све до 21. фебруара 2003. године. Ја нисам имао информације. Оно вече када сам у кафићу добио телефон Багзи ми је дао 200 еура да ми се нађе за трошак. Дана 21. фебруара 2003. године то могу тачно да тврдим да је то тог дана било јер везујем за догађај на ауто-путу ујутру око 8 часова дошао сам на посао. Око 9 часова један од колега са којима радим то је било у дежурном оперативном центру је прокоментарисао ево Ђинђић путује данас у 10 часова, а нога му је повређена, рекао је да путује у Републику Српску, а он је то говорио држећи у руци обавештење из телекса да Ђинђић путује у Босну авионом са аеродрома. Колега је говорио да Ђинђић иде на аеродром и сећам се добро да је колега рекао да ће ићи око 10 часова. Ја сам то чуо и упамтио. 10 минута после тога позвао ме је Багзи и питао ме је шта има ново, ја сам се тада налазио у ходнику зграде, испричао сам ово што сам чуо од колеге који је читао обавештење са телекса да Ђинђић путује у 10 часова у Босну са аеродрома. Багзи ми је одговорио у реду, одлично. Оно вече када сам у кафићу добио телефон Багзи ми је рекао ти само јави кад он негде креће ми смо увек спремни. Ја нисам просто веровао да су они способни да то ураде. Вероватно сам зато и пристао да сарађујем са њима. У том телефонском разговору рекао ми је и баци телефон. Ја сам то учинио, телефон сам бацио после радног времена у један контејнер на Бањици. Истог дана око 12 часова ту на послу сазнао сам од колега шта се догодило на ауто-путу штуро смо сви знали да је неки камион скренуо на колону Ђинђића, на ауто-путу и после тога сазнали смо и друге детаље тог догађаја. Након што сам ја бацио телефон отишао сам са посла у кафану "Звездара театар" где редовно идем назвао ме је Вук на мој мобилни број 036-8014843. ја иначе не знам број телефона мобилног који сам бацио. Вук је затражио да се видимо и срели смо се нешто ниже од ресторана "Звездара театар". Вук је дошао са "Пежоом" чини ми се регистарске таблице Лознице. Ја сам ушао у његов аутомобил и питао ме је где ми је телефон мислећи на онај што ми је Багзи дао, рекао сам да сам га бацио, он ми је рекао супер. Да ли си чуо шта је било. Ја сам рекао немам појма, а он ми је рекао да је Багзи ухапшен због покушаја атентата на Ђинђића. Објаснио ми је како је дошло до хватања Багзија испричао ми је причу ко га је зауставио, обезбеђење Ђинђићево и да је Багзи у Г СУП-у, да је отишао адвокат код њега. Вук ми је тада дао нов мобилни апарат "Сименс Ц 45" потпуно фомиран са пуњачем. Исто ми је објаснио да има он укуцан број тог апарата у свом апарату, а да на мом апарату је укуцан један његов број мобилног апарата. Рекао ми је чућемо се. Наредног дана ја сам отишао на посао, нико ме није звао, тј. Вук ме није звао. Пошто ме нико није звао у току радног времена када сам

изашао са посла ја сам и овај апарат бацио. То поподне дакле, 22. фебруара 2003.године зове ме Вук на мој мобилни телефон, број који сам напред изнео, пита ме шта се дешава, зашто се не јављам на мобилни који ми је он дао, а који сам ја бацио. Ја сам му у разговору рекао да сам телефон бацио. Не могу тачно да се сетим али мислим да је Багзи изашао из притвора 24. фебруара 2003.године, после радног времена пошто ме је претходно назвао телефоном. Вук и ја смо се нашли у близини "Звездара театра" ближе Булевару. Дошао је са аутомобилом "Ауди 80" зрењанинске регистрације сивкасте боје. Ушао сам у ауто, питао сам шта се дешава а он је отворио касету која се налази испред места сувозача и рекао ми да узмем телефон мобилни који се налази у касети са пуњачем. Ја сам рекао нећу да узмем више ово нећу да радим. Одвезли смо се до ауто-пута, преко Аутокоманде до ресторана "Стеко" на аутобусом стајалишту на његовом почетку, зауставили смо се. Ја нисам знао где идемо и зашто када сам видео Багзија да стоји рекао сам «шта ће ти он мајке ти» за њега има потрага. Багзи је ушао у ауто, руковали смо се и Вук је наставио да вози ка Бубањ потоку. Багзи је причао како се догодио покушај његовог налета камионом на Ћинђићеву колону. Псовао је у смислу како није успело. Следећи пут ће бити боље и рекао ми је идемо даље. Отишли смо до подвожњака код Ласте и окренули се и враћали се ка аеродрому. У том кретању Багзи је даље објашњавао да је требало колона да се заустави и да је неко са надвожњака изнад ауто-пута, то је пешачка стаза требало да гађа у аутомобил Ћинђића, зољом. Ја сам схватио да су они знали тачно који аутомобил се користи за Ћинђићеву вожњу. Схватио сам да је он праћен пре тога. Ја им нисам рекао тада односно пре тога у ком аутомобилу се он налази. Ја сам рекао ја бих да одустанем. Завршио сам свој део посла. Довољно је оно што сам вам рекао да је ишао у Босну, дајте ми моје паре, то што нисте успели мене не интересује. То је у ствари тај догађај када је Ћинђић ишао на аеродром и одатле за Босну. И Багзи и Вук су рекли сачекај биће пара немој да малеришеш. Багзи ми је тада дао 350 еура, нешто у еурима а нешто у динарима. Они су наваљивали, ајде, ајде, немој да се шарени Легија наљути и Дуле. Багзи ми је рекао ти треба да знаш да Легија има твој досије на столу, да зна све о теби и споменуо је моју породицу. Ја сам то схватио у смислу стављања до знања и да прихватим шта они траже. Наравно да када се спомене име Легије овако како је Багзи рекао није свеједно. Код кружног тога на Новом Београду ја сам изашао на једној аутобуској станици и Багзи ми је рекао а рекао ми је и Вук, назваће те други човек а онај мобилни из касете ја сам узео. Рекли су ми обојица да ће тај када се јави бити Пера а и да ће он мене назвати именом Пера. Отишао сам у свој стан одатле таксијем. Ја сам ишао на посао. Тај Пера је почео да се јавља. Питао ме је шта има. Има ли нешто. Ја нисам имао никакве информације. Око 1. марта ја добијам од Вука нов телефонски мобилни апарат, опет на исти начин са мојим

бројем и бројем од Пере. Дао ми га је код ателеа а у питању је марка «алкател». Пера ме зове на тај телефон и тражи од мене да му проверим да ли регистарске таблице бројева које ми је он дао представљају регистрацију аутомобила који користи Ђинђић. Ја сам запамтио али не прецизно регистарски број који ми је он рекао. Два, три дана после тога ја сам случајно видео код шефа возног парка који је држао један папир у коме су се налазили подаци о аутомобилима која користе различита лица из Владе и ту сам видео податак које аутомобиле користи Ђинђић у службене сврхе. Ту је било више аутомобила. И ја сам у телефонском разговору том Пери рекао када ми је он рекао одређену регистрацију, јесте то је та регистрација, тај аутомобил мада то нисам проверио. Сутрадан се опет чујем са Пером. То би било око 5. марта. Пита ме шта има ново, ја сам му рекао да немам никакве информације о Ђинђићевом кретању. Тог истог дана када сам се чуо са Пером око 18,00 часова седео сам у «Звездара театру». Поново ме позвао Пера и рекао ми да се Ђинђић налази у Савезној скупштини, како ја то раније нисам сазнао и још је рекао ошашавише нас ове камере. Телефонем у том разговору питао сам га које камере, он је рекао од поште. Сат времена након овог разговора ја сам и даље био у Звездара театру. Видео сам да су се појавиле четири особе између 25 и 30 године старости сваки. Препознао сам једног између њих. То је Нино. Ја сам њега виђао у Звездара театру и знам га по виђењу и да га зову Нино. Имао је браду већу и качкет на глави. У његовом друштву била су и два пунија дебела лица и један мршави са брадом. Та два пунија лика чинили су ми се познатим и повезао сам их са временом када сам радио у Земуну као полицајац да сам их тада тамо видео. Они су сели у један део ресторана и то сасвим у други део ресторана од мене. Мени је ту нешто било сумњиво. Изашао сам из ресторана. Окренуо сам Перу са мобилног телефона који сам добио како сам описао. Два пута је био недоступан а три до четири пута је телефон звонио до краја и нико се није јавио. Они су седели и вечерали то знам јер сам се вратио у ресторан и играо сам игру на компјутеру. Они су убрзо изашли, журећи се и само сам крајичком ока видео да су двоје њих ушли у једну корсу. Десет минута након што су они отишли, звонио је телефон који сам ја добио од Вука. Јавио се Пера и питао ме је шта има и рекао ми је били смо на клопи нисам чуо телефон. Одмах ми је било јасно да је Пера један од те групе четворице који су били у Звездара театру. Рекао је чућемо се касније. Пола сата после тога поново ме је звао Пера и рекао ми је не знам зашто замало се нисам случајно сударио са Ђинђићем грешком полицајца који је регулисао саобраћај. Рекао је добро, добро. Мени све ово није било најјасније. Пера ме је поново назвао око 22,00 часа и рекао да сутра променимо телефоне тако што ћу ја свој у који је укуцано његово име дати Вуку а Вук ће мени дати свој мобилни апарат и да ћемо нас двоје и даље контактирати. Ја сам га питао шта је са парама. Хоће ли бити пара

а телефон је тада од Пере преузео Вук и ова питања сам њему поставио. Вук је рекао биће пара а чуо сам да неко говори поред апарата само реци колико ти пара треба. Ја сам рекао Вуку да ми треба одмах 200, 300 еура. Сутрадан, мислим да је био викенд са Вуком се налазим код атељеа, предаје ми нови телефон «сименс» и ја му дајем свој и даје ми 300 еура. Рекао ми је настављамо даље да радимо. Ту сам питао Вука видео сам Нина у Звездари са још три особе и ко су ти са њима. Он ми је рекао један је Мишел. Питао сам ко је то. Рекао ми је није битно. Ја сам наваљивао да ми каже ко је Мишел. Он ми је рекао ма то је Симовић. Тада ми је било јасно да је то Симовић из екипе Душана Спасојевића. Ја сам из приче знао да је Симовић члан екипе Душана Спасојевића. Ко год је желео то да зна могао је то да сазна. То се знало. Рекао ми је још и шта те брига. Разишли смо се и договорили да ћемо се чути. Ја сам отишао у свој стан. Првог радног дана после викенда мене на послу зове Пера и поставља иста питања о којима смо и раније разговарали. Ја нисам имао никакву информацију. Ја сам још два пута видео исту ову групу у Звездари. Увек увече би они вечерали, тачно сам и сада већ јасно препознавао. Јасно сам видео како је Нино имао на лицу наочаре са белим стаклом, претпостављам за вид исто је имао качкет и браду а и онај мршави о коме сам говорио имао је браду као и када сам га први пут видео. У оба два случаја када сам их видео у Звездари театру ја сам опет на исти начин звао на мобилни Перу, он се јавио и рекао ту смо, нешто једемо, цркосмо гладни. Наравно да сам био сто посто сигуран да је Пера из те групе. Што се тиче дана 12. марта 2003. године знам следеће. Око 8,00 часова позвао ме је Пера. Био сам на послу. Питао ме је опет исто питање, да ли има нешто ново, да ли има покрета. Ја сам рекао не знам, немам појма, данас ништа. Око 9,30 часова кренуо сам на онколошки институт да бих проверио да ли је датум прегледа моје мајке и даље исти. Он је заказан за 24. март 2003. године. Кренуо сам службеним аутомобилом марке «форд шкорпио» колико се сећам. Налазио сам се у близини Белог двора. Спуштао сам се улицом када ме је назвао Пера. Поново ме исто питао шта има ново, шта знаш. Ја сам рекао никаквих информација нема. Рекао ми је, како немаш, кад је он већ овде. Ја нисам знао шта то значи овде. Он је рекао аутомобили су му на послу код Владе. Рекао ми је да су ту два, три аутомобила и да ли могу да проверим да ли је Ђинђић у Влади на послу. Ја сам рекао да нема шансе јер заиста то нисам ни могао. Могу само да кажем да сам ја име Пере повезао са именом Мишел и држао сам да је то једно исто лице. Ја нисам отишао у Институт одмах већ сам се кретао аутомобилом низ Немањину а то зато што је Пера тражио од мене да се ту крећем да проверим да ли су Ђинђићеви аутомобили ту у Влади. Ја сам из Немањине улице скренуо десно у улицу Кнеза Милоша и том приликом, приликом тог скретања видео сам ротацију и део крова сивог аутомобила који се налазио паркиран између зграде Владе и једног зида.

Ја сам позвао Перу телефоном и рекао му да је реч о Ђинђићевом ауто иако у то нисам био сигуран. Ја сам наставио да возим. Наравно разговор нисмо водили више. Са леве своје стране приметио сам једног из оне групе у Звездара театру која је више пута вечерала а то је био један од оне двојице пунијих како иде пешице улицом Кнеза Милоша ка улици Српских владара горе. Ја сам ово лице јасно препознао као оно из ресторана Звездара театра. То лице је на себи имало плави дукс и фармерице. Ништа на глави није имао. Ишао је по мени лагодним ходом. То је око 10,00 часова. Ја сам наставио вођњу до Пастерове. Отишао у Институт. Проверио шта сам тражио и отишао у Звездара театар. У Звездара театру седео сам са Марјаном који је власник ресторана. Мислим да смо пили кафу а то је сада између 10,30 и 10,45 часова. Седели смо и причали. Била је ту и Новка његова секретарица. Око 12,30 часова мени звони мобилни и то онај који сам добио од Вука. Истрчао сам испред улаза у ресторан. Био је Перин глас. Уочио сам да је његов глас задихан и тако задихан рекао је готово је, готово је, било је што је морало бити, бацај телефон. Рекао сам му а када ћемо се видети а он ми је одговорио да бог да се више не видели. Ја сам се вратио назад у ресторан, узео сам цигарете и свој мобилни са стола, сео у ауто и отишао на посао. Код Јужног булевару у близини једне бензинске пумпе ме је зауставила једна интервентна патрола полиције. Телефон сам бацио у контејнер у Јужном булевару преко пута Беопетролове пумпе. Отишао сам на посао. То кад ме је Пера назвао телефоном задњи пут било је 12.30 часова као што сам рекао, сигуран сам у то. Ја нисам знао шта се догодило стварно. Све сам сазнао када сам стигао на посао од колега, телевизије. А на посао сам стигао око 13,00 часова. Остао сам на послу. Продужава се смена. Око 23,00 часова вратио сам се у свој стан. Нико ме није звао на мој мобилни телефон, бројеве које сам горе навео. У вези са овим могу да кажем да сам од Вука раније сазнао приликом нашег једног сусрета, а то је онда када сам га питао ко су та лица у Звездари да ми је рекао да их је Легија једном водио на Тару ради тренинга из пуцања ватреног оружја. На крају свог исказа ја могу да кажем након убиства Ђинђића гледајући слике са потерница да сам препознао као Владу будалу лик једног од оне четворице које сам помињао више пута да су били у Звездара театру на вечери како сам то описивао. Такође могу да тврдим да иза убиства Ђинђића стоји Душан Спасојевић и његова екипа. То је потпуно јасно с обзиром да знам да је Вук држао безбедност куће у Шилеровој, да ми је детаљно познато све што су покушали 21. фебруара 2003. године на ауто-путу и да је тај Багзи такође из екипе Душана Спасојевића. Уз све то знам да је особа која се мени представљала као Пера у ствари један од Симовића који је опет из екипе Душана Спасојевића. Ради потврде истинитости мојих навода и овде изречених тврдњи ја сам спреман да се изложим полиграфском тестирању а могу и суочењу са Вуком и Багзијем у лице да и њима да

кажем да се све догодило овако како сам овде изјавио. Немам више шта да изјавим. Упозорен у смислу члана 177 став1 Законика о кривичном поступку осумњичени изјави да жели да прочита записник. Записник је прочитао, питања и примедби није било. Завршено у 13,00 часова. Овлашћено службено лице Родољуб Миловић, није потписано, Срђан Јевтовић бранилац, потписан, стављен печат, Гордана Радић записничар, потписано и осумњичени Бранислав Безаревић. То је све.

Председник већа-судија: По одлуци већа након читања ранијих исказа окривљеног Бранислава Безаревића, браниоци имају право да истакну приговоре којим би оспоравали законитост изведених процесних радњи. Ради економичности, мислим да не би требало да се понављате, јер сте већ истакли те приговоре пре него што је веће и одлучило да се читају ранији искази, али то право Вам нормално неће бити ускраћено, тако да имате право, најпре бранилац окр. Бранислава Безаревића адв. Жељко Грбовић, имате реч.

Адв. Жељко Грбовић: Хвала. Као и раније што сам рекао истичем приговор и даље сам код приговора. И само бих желео да укажем Вама као председнику већа, члановима већа, тужиоцу и свима Вама овде присутним у сали. Имамо два записника. Први је састављен пред полицијом. Да ли видите стилске фигуре без граматичких грешки. Можда је део речи његових ту али цели текст је октроисан, наметнут. Први записник је као роман без даха се чита. Да ли то навлачи неку сумњу? То ћете Ви као председник већа одлучити и Ваше веће током овог главног претреса и током целог поступка. Погледајте записник састављен код истражног судије. Замислите имате једно цело поглавље од 200 чланова у истрази о Законнику о кривичном поступку који уређује положај истраге као института кривичног права. Знамо ми шта је и предкривични а знамо шта је и кривични поступак. У записнику пред истражним судијом он каже на питање истражног судије, ја Вам опет понављам започето у 12,40 довршено за седам минута. Мој брањеник каже на питање истражног судије, констатује се да је осумњичени поновио исказ који је дао у МУП-у Србије на записнику од 21.3.2003. године с тим што прецизира одређене делове. И тада је он био на клацкалици у заблуди да ли да буде заштићени сведок или не. Шта се дешава? Замислите истражног судију који води поступак. Преписује из полиције предкривични записник. Хвала Вам. Расудићете на крају. Доћи ћемо до истине. Ми смо овде да се утврди истина. Ја као бранилац Безаревића овде ме интересује право а ништа друго а верујем у Вас. Хвала Вам.

Председник већа-судија: Да ли се још неко јавља за реч? Има реч адв. Момчило Булатовић. Изволите.

Адв. Момчило Булатовић: Судија, малопре сам чуо Ваше објашњење да ћете отклонити недостатак из члана 177 тачке 8 у погледу садржине овог записника у оном формалном делу који се тиче потписа овлашћеног лица које је требало да потпише тај записник како стоји. Каже тачка 8 члана 177 записник на крају потписује лице које је предузело радњу и записничар. Законик о кривичном поступку нигде нисам нашао одредбу па Вас молим ако је знате реците ми је. Човек се учи док је жив. Немам ја сујету. На који начин мислите евентуалним саслушањем некога ко ће да дође после годину дана овде да објашњава овде зашто није нешто потписао и шта га је то спречило и какав је квалитет тог његовог објашњења које ће бити. Значи ми априори јер ћемо доћи у ситуацију. Уопште не сумњам да ће господин Родољуб уколико се појави рећи, ето била је гужва знате Сабља, гужва, фрка, заборавило се у паници знате колико смо ми радили, па какве смо обавезе имали и Ви ћете да кажете ето човек је дошао, десило се, ко ради тај и греша и ми смо тако отклонили ту повреду. Знате добро да ако судија не потпише пресуду па таква пресуда оде вишем суду, да се она укида као апсолутно битна повреда поступка. Према томе и овај записник овакав апсолутно не испуњава никакве могуће услове да се могу у било којој форми користити самим тим што сте сами рекли ако се не отклони тај недостатак онда је без правног значаја. Не видим што смо онда ово радили али добро Ви сте неко ко управља поступком и мислим да сте на овај начин мало прејудиицирали целу ствар у погледу квалитета формално правног квалитета овог записника. Друга ствар што ме интересује судија, прочитали сте ову изјаву у смислу члана 321 става 2, каже ако оптуженог што неће да одговара и неће да одговара на поједина питања, прочитаће се његов ранији исказ или део тог исказа. То сте урадили, протумачили сте казивање Безаревића да он неће да одговара на питања и искористили сте ово законско право. Међутим, ако сте то урадили тако онда је тек сада значи овом радњом завршено испитивање оптуженог Безаревића. Па сагласно ставу 3 члана 321 по завршеном саслушању председник је дужан да упита оптуженог да ли има још нешто да наведе у своју одбрану. Ви сте на овај начин овај исказ увели у домен одбране па кад завршите саслушање онда каже могу оптуженом неко да постави питање, тужилац, бранилац, оштећени и тако редом. Морам да знам на овај начин сада овом радњом читањем записника, значи како сте урадили је тек сада завршено испитивање оптуженог. Хвала Вам.

Председник већа-судија: На даље, настављамо главни претрес. У вези приговора јавља се адв. Горан Петронијевић.

Адв. Горан Петронијевић: Мислио сам да ћете дати објашњење колеги Булатовићу. У потпуности се слажем са овим тумачењем одредби члана 321 став 2 и став 3. Ја судија обзиром да се ово неколико пута понавља, ова ситуација због Вашег тврдим погрешног тумачења одредби Законика о кривичном поступку. Ту се увек када дође до погрешног тумачења одређене одредбе, дакле кад год дође до погрешне примене и погрешног тумачења поједине одредбе Законика о кривичном поступку која ако се гледа на тај начин на који Ви гледате, изгледа нејасно, потребно је затражити тумачење. Ви сте овде у неколико наврата прекршили основна начела кривичног поступка. Слажете се са тим. У више наврата сте прекршили начела одредаба, основна начела процесног права, да када постоји сумња тумачења одређене норме, да ли ће се она применити на један или на други начин, постоји обавеза суда а то је једно од основних начела одбране, да се у таквој ситуацији та одредба тумачи у корист а не на штету оптуженог. Ви сте овде у више наврата то учинили на жалост на штету оптуженог и то су све битне повреде које ће нормално утицати на квалитет одлуке ма каква она била у смислу онога што ћете Ви тек одлучивати што је Ваше право судија.

Председник већа-судија: Колега, да Вас прекинем. Одузимам Вам за сада реч. Пре свега не можете држати предавања овде. То је једно питање. Друго јесте можете истицати приговоре а не разматрати тумачења, ко је дужан да даје тумачења, колега то су елементарне ствари права а Ви изнесите ако имате приговоре у вези ове процесне радње.

Адв. Горан Петронијевић: Све ово судија што сам рекао је приговор. Није никакво моје тумачење. Приговор да сте погрешно протумачили одређену одредбу Законика о кривичном поступку. Пошто се ово већ други пут понавља, у току овог поступка, мој предлог је да затражите аутентично тумачење од аутора текста Законика о кривичном поступку. Довођењем у везу одређених различитих норми Законика о кривичном поступку које регулишу различите фазе поступка може испасти свашта. Ви их можете чак и језички правилно тумачећи и логички применити али ако се погрешно повежу као што сте у овој ситуацији урадили што је колега Булатовић, потпуно, по мом мишљењу у праву, доћи ћете до погрешног резултата. Стога судија, ја приговарам овом начину читања записника и по фази поступка и даље тврдим да ови записници из предкривичног поступка не могу се читати у овој фази већ у фази након тога а потпуно је колега Булатовић у праву Ви сте малочас и то приговарам, забранили постављање питања колеги Грбовићу јер сте рекли да се он брани ћутањем. А онда сте одмах контрадикторно томе рекли да је одбио да одговара на та питања. Требали сте га молим Вас, питати да ли хоће да одговори на питање браниоца. Толико.

Пун. оштећених адв. Рајко Даниловић: Е па без извињења ја могу да дођем мало до речи. Опет се понавља ситуација од јуче. Опет слушамо нека предавања. Ја колико пратим пажљиво, суд никада није употребио термин ћутање. Ћутање употребљавају неуки правници а који то нека се препознају. Ви сте рекли да одбија да одговара.....

Председник већа-судија: Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ОПОМИЊЕ СЕ бранилац адв. Марко Миливојевић да не омета ред у судници тиме што говори без дозволе председника већа.

Адв. Ненад Вукасовић: Кратко, сигурно нећу држати предавања. Питање је да ли би неко и разумео овде а мислим на колегу преко пута. Мој приговор је следећи: Сматрам да оваква изјава, ово је нешто већ други пут недопустиво по мени. Овакве изјаве, прво изјава оптуженог Безаревића је непотписана. Као таква сматрам да се апсолутно не може користити као доказ, поготово у оваквом једном поступку који, назначавам да је ово поступак века. Код господина Јовановића смо имали лажне чињенице унете да је обављено у просторијама УБПОК-а што није истина него је обављено у Централном затвору где је присуствовао и Аца Јовановић управник и то у просторијама на првом спрату. Значи већ други записник који се чита јавности, ја говорим за новинаре који тоо преписују, са оваквим недостацима. Даље да се не понављамо, што је колега Булатовић и колега Горан Петронијевић, апсолутно прихватам све ово, с тим што се ја као брањеник придружујем и сматрам да оваква изјава дата у МУП-у, говорим о изјави за Безаревића, једноставно изузме и тражим њено издвајање. Хвала Вам.

Адв. Биљана Кајганић: Придружујем се колегама који су приговорили на читање овог записника о саслушању осумњиченог обзиром да у прекривичном поступку на записнику није упозорен на последице и на одредбе члана 13 тачка 3 ЗКП и обзиром на одредбу која каже члан 178 кад је у овом закону одређено да се на исказу окривљеног, сведока или вештака не може заснивати судска одлука а то је у сагласности са чланом 89 тачка 8 и 9, овај случај, истражни судија ће па императивно, по службеној дужности или на предлог странака издвојити овај записник. Истражни судија то није урадио а обзиром да не постоји упозорење и овај члан 13 тачка 3 ЗКП он је значи прекршио закон а онда сте Ви користећи то сада увели и читали овај записник који не би могао уопште бити прочитан обзиром на ову одредбу и да је он поштовао

законски поступак. Зато у прилог свему овоме што су рекли истичем да овај записник о саслушању осумњичног уопште није могао бити читан. Он је морао бити већ раније издвојен и то по службеној дужности и обавези истражног судије. Толико.

Председник већа-судија: Има реч окр. Бранислав Безаревић у циљу истицања приговора против ове радње читања његових ранијих исказа и да ли нешто има да дода у своју одбрану. Нека приступи за говорницу окр. Бранислав Безаревић.

Окр. Бранислав Безаревић: Имам примедбу зато што ја ово уопште нисам изјавио. Родољуба Миловића који није потписао, тај човек није ни присуствовао саслушању. Нити сам га видео уопште.

Председник већа-судија: Да ли имате нешто да додате у Вашу одбрану?

Окр. Бранислав Безаревић: И даље се браним ћутањем. Сматрам да нисам крив и нисам починио никакво кривично дело за које се теретим.

Председник већа-судија: Добро, можете да се вратите. Дужан сам да упознам, прво да поставим питање окр. Звездану Јовановићу ако жели да се изјасни о томе да ли има нешто да примети у вези исказа окр. Бранислава Безаревића. Изволите. Нека приступи говорници окр. Звездан Јовановић. Да ли сте чули ово што сам Вам поставио питање, пошто је моја дужност да Вас питам да ли имате нешто да приметите у вези ове радње саслушања окр. Бранислава Безаревића? Да ли желите да говорите?

Констатује се да окр. Звездан Јовановић ћути.

Можете да се вратите.

Председник већа-судија: Позивам окр. Сашу Пејаковића да приступи за говорницу и да се изјасни да ли има нешто да примети у вези изведене радње саслушања окр. Бранислава Безаревића. Изволите.

Окр. Саша Пејаковић: Немам ништа.

Председник већа-судија: Хвала Вам. Можете да се вратите на оптуженичку клупу. Сада ћу упознати окр. Бранислава Безаревића о ранијим радњама саслушања окривљених Звездана Јовановића и Саше Пејаковића. Окр. Звездан Јовановић је користећи своје законско право то

искористио не желећи да износи своју одбрану. Након тога председник већа је одлучио на основу члана 321 став 2 Законика о кривичном поступку да се прочита његов ранији исказ пред Органом унутрашњих послова од 7.4.2003. године. Истакнути су приговори на одлуку председника већа. Веће је одлучило поводом приговора да се прочита ранији исказ дат на основу члана 226 став 8 Законика о кривичном поступку, исказ осумњиченог Звездана Јовановића дат 7.4.2003. године у коме је он признао извршење кривичног дела убиства представника највиших државних органа Премијера Србије др. Зорана Ђинђића. Окривљени Саша Пејаковић је јуче саслушан на главном претресу. Негирао је извршење кривичних дела која му се стављају на терет. Навео је да нема сазнања да се припремао атентат на Премијера др. Зорана Ђинђића нити да је он учествовао у томе. Да је припадник Јединице за специјалне операције. Да је по наредби сада окривљеног пензионисаног пуковника Милорада Улемека Луковића добио усмену наредбу да обезбеђује физички пок. Душана Спасојевића што је он и чинио сматрајући да тиме врши своју службену дужност. Да није имао сазнања о томе да се припрема атентат нити је на било који начин својом радњом по његовом мишљењу учествовао у извршењу атентата на Премијера др. Зорана Ђинђића.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се изведе процесна радња саслушања окривљеног Жељка Тојаге.

Председник већа-судија: Нека се уведе у судницу окривљени Жељко Тојага. Дакле, да Вас поучим о Вашим правима у кривичном поступку. Да је суд дужан да Вам омогући да се изјасните о свим наводима оптужбе и чињеницама и доказима који Вас терете. Имате Ви право да износите чињенице и доказе које иду у прилог Вашој одбрани. Да Вас посебно упозорим да све што изјавите пред судом може се употребити као доказ против Вас. Да имате право на браниоца, да бранилац може присуствовати Вашем саслушању. Да се можете користити белешкама приликом изношења Ваше одбране. Да нисте дужни да износите одбрану нити да одговарате на поједина питања. Да пажљиво пратите ток главног претреса, да имате право да предлагете извођење доказа на главном претресу, да постављате питања саокривљенима, сведоцима и вештацима и дужан је председник већа после сваке извршене процесне радње да Вас пита да ли имате нешто да приметите. На даље, да нисте дужни да се изјашњавате о било којој

тачки оптужнице нити да одговарате на било које питање везано за оптужницу против Вас. Имате браниоца што се тиче формалне одбране. Ваш изабрани бранилац је адв. Зоран Николић.

Адв. Момчило Булатовић: Интересује ме само једна ствар ако можете да ми објасните. Док су испитивани оптужени Пејаковић, Безаревић, распоред радника обезбеђења није био овакав. Бојим се да присуство радника обезбеђења са значком полиције на овакав начин врши притисак на човека па не видим шта је у питању.

Председник већа-судија: Колега Ви то можете тумачити како хоћете а питање безбедности заиста је друго питање и ја не знам у чему се сад омета ова радња оваквим разговором.

Адв. Момчило Булатовић: Судија....

Председник већа-судија: Безбедносне процене су питање органа који нас обезбеђује. А ја водим рачуна само о законитости изведених радњи. Ако сматрате да је то сметња одлучиће веће о томе.

Адв. Момчило Булатовић: Судија, нисте ме разумели. Ја управо због тога што не мислим да Ви треба да водите рачуна о безбедности, хоћу да знам као бранилац какви су разлози за другачије мере безбедности у односу на присуство разних оптужених овде. Зашто су различите мере безбедности. Хвала Вам.

Председник већа-судија: О томе суд није дужан да се изјашњава пошто сам дао објашњење. Поставићу Вам питање окривљеном, везано за примедбу коју ставља бранилац адв. Момчило Булатовић, да ли Вама смета сада у овом тренутку?

Опт. Жељко Тојага: Не знам што ће, али ми не смета. Нема разлога.

Председник већа-судија: Да ли сте разумели права у кривичном поступку која сам Вам рекао, саопштио?

Опт. Жељко Тојага: Да.

Председник већа-судија: Сада Вас питам да ли сте разумели оптужницу и кривична дела која се Вама стављају на терет? Само да ли сте разумели?

Опт. Жељко Тојага: Како мислите разумео оптужницу?

Председник већа-судија: У чињеничном смислу, шта Вам се ставља на терет, које радње извршења кривичног дела?

Опт. Жељко Тојага: Да, да у реду је.

Председник већа-судија: Добро, сада Вас такође и поучавам и питам ако желите можете да се изјасните да ли признајете извршење кривичних дела која Вам се стављају на терет и да ли се осећате кривично одговорним. Као прво питање. Ако негирате можете изнети Вашу одбрану а не морате као што сам Вас поучио.

Опт. Жељко Тојага: Не да негирам него немам везе са ничим.

Председник већа-судија: Онда можете изнети одбрану неометано, изволите.

Опт. Жељко Тојага: Да ли могу користити овај.....

Председник већа-судија: Можете користити Ваше белешке то сам Вам већ рекао.

Опт. Жељко Тојага: Могу оптужницу ову К.5/03.

Председник већа-судија: Може.

Опт. Жељко Тојага: Да по њој идем. Где се спомињем у којем делу. Овако на страни 8....

Председник већа-судија: Слободно наставите у неометаном излагању изнесите одбрану. Слободно.

Опт. Жељко Тојага: На страни 8 се спомињем да сам био у Брзећој са Звезданом Јовановићем мајором, пуковником Луковићем и пок. Спасојевићем, на договору по питању атентата. Никада али никада нисам са никим био на никаквом договору било по питању атентата или било чега сличнога. И прво што покојног Спасојевића нити га познам нити је он имао прилику да мене упозна. Значи ту ја не знам шта бих више рекао. Једино ако могу од господина тужиоца да сазнам кад сам ја то био тамо у Брзећој. Ако није проблем.

Председник већа-судија: Једна ствар, сада изнесите одбрану у потпуности у неометаном излагању.

Опт. Жељко Тојага: Не разумете ме.

Председник већа-судија: Не разумете Ви мене. Значи Ви можете и поставити питање али немојте очекивати сада да Вам да одговор заменик Специјалног тужиоца, него сва питања, примедбе, одбрану негирање навода из оптужнице изнесите у потпуности а након тога ћемо наставити са питањима Вама.

Опт. Жељко Тојага: Важи. Страна 9, на страни 9 се спомињем као учесник у покушају атентата. У ствари као извршиоц да сам требао бити. 16. и 21.2.2003. године. Од 13. од неких од прилике вечерњих сати, рецимо од неких од прилике ћу рећи неких 5, 6 сати кад сам дошао на Копаоник до 21. до 8 ујутру нисам сишао са Копаоника, нисам сишао. Значи да је немогуће да будем 16. и 21. физички је немогуће да будем у Београду. Онда страна 11, страна 11 и страна 34, окр. Тојага Жељко који је набавио аутоматско пешадијско оружје за потребе атентата. Никада никоме никаквоо оружје нисам дао, било по питању атентата или било по питању било чега овако. То је једина ствар коју никад никоме не бих дао. До дан данас нисам сазнао о којем се оружју ради. Шта сам ја то коме дао. Значи ја не знам како се ја могу бранити од нечег што не знам. Страна 32, је Брзећа, опет се понавља све. Страна 34, да ту је сада, у циљу реализације атентата окр. Луковић је из ЈСО-а набавио снајперску пушку «Хеклер» и «Кох» као средство извршења кривичног дела као и аутоматско оружје заједно са Калинић Сретком и Тојага Жељком. Тврдим да никада са Луковићем нисам набављао никакво наоружање. Под број један. А под број 2 Калинића Сретка нити познам нит ме позна. Страна 36, окр. Крсмановић потврђује онда је доле наведено он на даље потврђује да је виђао Јовановића кад је долазио са Тојага Жељком са Копаоника на договор са Спасојевићем и Легијом пре догађаја од 16.2.2003. године. Кад ми је ово прочитано у МУП-у, значи кад ми је у МУП-у речено да је Крсмановић сведок, значи да је особа која може мене означити као атентатора, тражио сам од њих да доведу Крсмановића пошто ја тврдим од првог дана да га не знам нити он мене зна. Тражио сам да изврше препознавање али тако да не буде десет људи у просторији да се Крсмановић може зезнути да каже можда је он, можда је он. Него да будем сам па да каже или ме познаје или ме не познаје. Значи самим тим да решим. То је било негде четврти дан. Ја сам другога приведен то значи може бити негде четвртог или тако. Значи тога четвртога су већ то могли решити. Четвртога. Да се реши, да изведу Крсмановића да изврши препознавање. Одбили су. Из којег разлога, не знам. Да ли је мени као окривљеном у ствари тада осумњиченом, да ли ја имам право на препознавање? После тога опет препознавање је договорено крајем шестог или почетком седмог месеца од стране господина тужиоца и господина истражног судије. На дан кад је требало

бити препознавање дошао је адвокат господин Николић. Питам га шта је са препознавањем, хоће ли бити препознавања, каже неће. Зашто је одгођено. Не знам. Како не знате зашто је одгођено. Зато јер је рекао господин тужилац господину Николићу, зато јер ја тако хоћу. После тога после једно два месеца, значи, после мојих неких 5 месеци проведених у затвору. За то време излазе моје слике у новинама. Чак имам ту слику у свесци. Излазе моје слике у новинама. Крсмановић је затворен у самици број 4 а ја број 9, или он 5 а ја 9. Неважно. Користимо шеталиште број 3. Значи могућност да се видимо кроз прозор. Идемо на посете. Идемо код адвоката. И захтевају онда опет препознавање, значи после 5 месеци, не знам на који начин и зашто. Иако за то препознавање нисам ни знао. Господин Николић улаже жалбу на то препознавање, у ствари приговор са оним што сам му изнео да је могућност да се видимо. Да ја њега видим и он мене. Значи да може бити подвала и да моја слика излази у новинама. Ако ми има слика у новинама значи може ме видети. Приговор се уважава од стране суда. Значи да је био нормалан, да је био основан. То је по питању тога. И од стране 37 до 40, наведене су све, већина окривљених или скоро сви окривљени на који начин се који брани, који се брани ћутањем, који признаје дело, који не признаје дело. Који је признао пред полицијом, негира пред истражним судијом и обратно. Нигде није наведено моје име. Да ли то значи да суд није добио моју изјаву из полиције иза које ја стојим. И моју изјаву пред истражним судијом и тужиоцем иза које ја стојим. Јел сте Ви добили моје изјаве те? Јесте. Ја је не видим овде. Значи у потпуности негирам било какво учешће са покушајем атентата, атентатом или било каквим мојим сазнањем да ће се нешто слично десити. И у време самог атентата, то значи 12.3. у време самог атентата сам био у команди, значи горе на Бањици у команди. У то време сам био са, ишао сам у МУП по паре од једног момка у ствари двојице момака који су погинули прије тога, да примим новац. Има у МУП-у записано кад сам улазио, кад сам узимао паре, има у мењачницама кад сам мењао те паре у девизе. Значи тај дан, иако тај дан није ни споменут мени. Али пошто се наводи тај дан и ја се теретим по једној тачки оптужнице за убиство. Иако то не спомиње се унутра у оптужници. То би било то што се тога тиче. И да ли могу да ли ми је дозвољено да поставим господину тужиоцу које питање?

Председник већа-судија: Не можете постављати питање тужиоцу можете у форми одбране да се запитате али не као право да питате. Ако имате нешто да додате.

Опт. Жељко Тојага: Не, у форми одбране. Могу ли знати на основу чега сте дигли оптужницу против мене, пошто ове радње које сам сада изнео нису извршене основне радње.

Председник већа-судија: Обратите се већу. Па постављајте та питања у смислу Ваше одбране.

Опт. Жељко Тојага: Вама мислите?

Председник већа-судија: Него коме?

Опт. Жељко Тојага: Па, не питам већу? Вама?

Председник већа-судија: Па мени као председнику већа.

Опт. Жељко Тојага: Добро, добро у реду. Да ли могу знати зашто се дигла оптужница против мене ако нису извршене те основне радње значи препознавање, под број један. Што препознавање, једно препознавање кад би се извршило ту нема јесте или није. Ако човек мене познаје. И још једна ствар то је тај исти човек, исти Крсмановић ниједном у полицији није изјавио али ја стојим иза тога, није изјавио надимак Тојага Жељко као зољаша ни надимак Жмиги, ни једном. Доведите инспекторе који су радили самном сами су ми то рекли да ли својом грешком или својом намером да је споменут Жекс. И тражили су од мене ко је у јединици Жекс. Ко има тај надимак. И ко је добар са тим надимком са зољом. Ја сам рекао да нема таквог човека. Онда си ти. Јесам ли, јеси. После 10 минута говоре сад смо му дали твоју слику он говори да си ти. Доведите га и извршите препознавање, најједноставније. Значи ту нема лажи, нема преваре. Је, није. И нису хтели. За изјаву Звездана Јовановића која ми је показана неки рецимо, трећи, четврти дан, од мог притварања, да ли можда је чак био четврти или пети датум, кад ми је показана изјава. Тај дан кад сам тврдио да су сви наводи из изјаве што се тичу мене што могу тврдити да су лаж. И тражио сам од инспектора да доведу Звездана Јовановића да га суоче самном. Да Звездан Јовановић мени у очи каже где сам учествовао и кад сам учествовао, било за које дело и било за шта. Рекао ми је један од инспектора Жмиги размишљај о Хагу. Због чега сам излудио у оној самици. Шта, какво значење то има размишљај о Хагу. Значи ако ћеш признати, боље ти је да признаш да будеш овде убица него да будеш у Хагу ратни злочинац. Даћемо те оном чика Карли. После тога, на моје инсистирање, доведите, хоћу Звездана Јовановића, хоћу да ми Звездан Јовановић каже те речи мени у очи. Да мени каже где сам учествовао и кад сам учествовао. Улете тројица момака са хеклерима унутра. Значи у присуству тројице инспектора које ћу ја ако их доведете овде препознати и који могу потврдити то. Тројица са хеклерима и са фантомкама на главама. Набију ми нешто црно на главу. Нису ми везали лисице, пошто ми тај дан цели нису ни скидали лисице, морао сам стојати у ћошку као дете мало, и возају ме тако по граду. Да ли су

очекивали да ћу ја плакати да ме не убију или шта су они очекивали. Какво значење је то имало? Не даш ми препознавање, не даш ми суочење, возаш ме по граду ко стоку. Као да ће извршити егзекуцију на мене. За време давања изјаве у полицији, значи у време давања изјаве, ја сам изјаву дао двадесет и који дан после притварања, двадесет и не знам, није важно, има на изјави, у време самог давања изјаве, доведен сам могу рећи да су културни били двојица инспектора који су радили самном, да су перфектно културни били. Питали су ме питања која су нормална, радили су нормално самном. Нису ми претили. Тражили су од мене да се сетим једино да ли је Звездан Јовановић, не, не, форсирани су ме стално зашто те Звездан оптужује и зашто те оптужује. Ја велим шта ја знам. Да ли је могуће да некога штити. Не верујем. У почетку сам могао помислити а сад више не јер не верујем више никоме. Да ли је Звездан Јовановић могао учествовати у убиству пок. Ћурувије. Велим не знам кад је било убиство. Каже овај, на крају смо се споразумели да је то било у време бомбардовања у време нашег терена. Ја сто посто тврдим главом да је био на терену. Каже Жмиги запамти што год сада кажеш, у изјави коју ћеш сад дати, то не може бити употребљено против тебе на суду. Да ли су са тим хтели да Звездана Јовановића окривим за Ћурувију или ја не знам какав је циљ то имало. Одведу ме горе на спрат, не дође ми адвокат после тога пола сата. Пита ме да ли си крив. Ја нисам одговорио. Он говори – добро само шути. Нема шта – шути, ја причам од првог дана, немам намеру да шутим. Каже – ајмо горе онда дати изјаву. Попели се на спрат. Женска је нека била горе што је куцала. Дошли смо горе на спрат, пита ме инспектор који је изашао са мном и са адвокатом, ја мислим Копривица да се зове адвокат. Има у тој првој изјави написано име његово. Пита ме инспектор – Жмиги како ћеш изјаву дати? Шта како ћу дати. Даћу оно што од првог дана причам, даћу истину. Па, не мораш дати изјаву. Хоћу да дам изјаву. Каже Копривица – је ли дошао господин истражни судија, за кога ја нисам ни знао да ће доћи, значи да је присутан. Каже инспектор изађе ван и у ствари оде по њега. Врати се после неких 5 минута. Каже неће доћи ено га пије са начелником кафу и рекао ти је да не мораш дати изјаву. Значи да су они мене наговарали да ја не дам изјаву. Моја изјава изгледа ником не одговара. Реко даћу изјаву. Не, не то је твоје право ако нећеш да даш изјаву. Па какво право, даћу изјаву. И онда је сам куцао изјаву по ономе што сам ја причао. Значи нисам пуно ни причао али је куцао по ономе што сам причао. Од прилике то је то. После тога опет ЦЗ самица. Значи опет без права на посету, без права на штампу. После 2 месеца долази истражни судија и господин тужилац и господин Николић. Значи тај дан је ангажован господин Николић од стране моје супруге. Ту сам дао изјаву, изгледа опет цаба. Цаба зато пошто од првог дана тврдим да је 70 људи, 70 људи да је било на Копаонику. Значи 70 људи и ако упитају 70 људи. 11.660 људи, неки дан сам прочитао, је приведено у време акције

Сабља. 11.660 људи, значи још 70 људи по 15 минута то им не представља дан. Ако им је интерес да знају да ли ја причам истину или не причам. Ни једнога јединог припадника до дан данас нису испитали. Поготово зато што је непосредно, то после Копаоника било, значи да је свако могао рећи. Ђуро кад си га ти видео, ја сам га видео 16. а кад 16. од 3 до 5, од 1 до 2, од 4 до 2, ујутру сам га видео зором кад је пио кафу. Кад си га ти видео, ја га нисам видео 16. ја сам га видео 17. По данима су могли знати, могли су знати кад сам на ВЦ отишао. Значи нису хтели. Нису хтели 70 људи су имали на располагању и нису хтели. Ни једном нисам упитан да ли је Звездан Јовановић био на Копаонику. Први пут кад сам упитан упитан сам значи после 2 месеца од стране господина тужиоца. Први пут после 2 месеца. Полиција, зашто они мене не питају да ли је Звездан био горе и кад је био. Значи да их не занима. У Звездановој изјави која је мени прочитана наводи се да је Звездан Јовановић мене 21.-ог 2. да ме је вратио после неуспелог покушаја атентата на Копаоник. Значи да ме је одвезао 16. за убиство, покушај убиства, пардон, и да би ме вратио 21. на Копаоник кад није успело убиство. Кад сам их убедио што верујем да сам их убедио да тога 21.-га да питају људе са којима сам био и са ким сам дошао и кад сам дошао. Да сам у 8 сати ујутру кренуо за Београд. Да сам у 12,00 сати био у Београду. Колико знам покушај убиства је био у јутарњим часовима. Значи да сам могао бити или на Копаонику у то време или на путу. Ту се мења Звезданова изјава и седмога, у ствари појављује се, ја сам то видео тек после, појављује се тек онда у Звездановој изјави да Звездан не зна шта је самном било 21.-ог. Како он не зна а он ме ангажовао. Па ја и он заједно идемо убијати. Не зна ко ме довезо. Па то је спрдња. Ово је спрдња. Спрдња са његовом изјавом. Ја не знам ко је правио његову изјаву. Да ли је он или је тим један који ради на томе. По мени тим јер су моје речи у његову изјаву стављене. Моје речи. Никако им није одговарало да је 21.-ог мене Звездан возио. Зато нема у изјави 21.-ог да је мене Звездан возио. Јер то могу посведочити па има 50 људи горе, шта 50, 70 их има. Од тих 70 људи свакога момента ме је морало видети бар 5 људи. Значи за мојих колико сам горе био, овако од 13. до 21. има 7 дана рецимо. За 7 дана ја не верујем да је могао постојати момент да ме неко не види. Било на стази, било у кафићу, било у соби. Не верујем али нико неће да преслуша сведоке. Нико неће да зна јер се боје, боје се, боје се и господин тужилац и сви остали се боје да ја не поништим изјаву Крсмановића и Јовановића. Зато ми није дато препознавање и зато ми није дато суочење јер би самим тим скршили изјаву Јовановића и Крсмановића. Самим тим, јер Крсмановић ако је изјавио да ме познаје, а кад би се извршило препознавање и кад би блено у мене ко овца у шарена врата да ме не зна. Шта би се десило? Да ли је истина онда све ово остало што се наводи за Крсмановића? Е тога се неко бојао, и зато

ми није дозвољено. Створили су од мене, ух, не знам, не знам. Постављајте ви питања, питајте што вас год занима.

Председник већа-судија: Да ли имате још нешто да додате?

Опт. Жељко Тојага: Па можда ћу у току да се сетим.

Председник већа-судија: Добро, онда ћу Вам ја поставити питања. Да ли сте ви припадник Јединице за специјалне операције?

Опт. Жељко Тојага: Био сам.

Председник већа-судија: Од када сте радили у Јединици за специјалне операције, на којим радним задацима и у чему сте најбољи у руковању којом врстом оружја, да ли је то зоља?

Опт. Жељко Тојага: Зоља. А радио сам сад је то мало теже. Био сам у Крајини при специјалним јединицама па сам 1995. године пред пад Крајине прешао у одред Поскок исто специјална јединица која је била нека врста нешто придодато овоме ЈСО. Тадашњи Вук је постојао тада. Па сам од прилике 1997. године негде прешао у ЈСО баш да је ЈСО 1997. године. За то време сам радио већином у борбеним тимовима. Нон стоп у борбеним тимовима. До пре годину дана пре овога зла. Значи до 1992. године до негде дванаестог месеца 1992. године прелазим у КОБ, контраобавештајна безбедност јединице. И на томе се послу налазим до другога до притварања. И тад сам још био припадник јединице. Мислим не само јединице него МУП-а. Да би ми дан пре давања изјаве значи неког двадесет и којега дошло 5 лица у цивилу, лажем, 4 лица у цивилу и један је у униформи био, дошли у ЦЗ. Позвали ме горе у једну просторију. Рекао ми је један са великим очима, тог би препознао на километре, каже Жмиги, е није реко Жмиги, Тојага, ти овај, сви који су затворени припадници МУП-а потписују споразумни раскид радног односа пошто им је то поклон од Лукића. У супротном добијаш отказ. Ја реко како ми можете дати отказ. Није ми јасно. Да ли вас занима јел сам ја крив за шта или нисам и за шта ја овде лежим. Слушај добићеш отказ, нећеш се више моћи запослити, а ако потпишеш споразумни раскид радног односа моћи ћеш се запослити после свега овога. Ако изађе да си чист. Јел тако, јесте. Потпишем. Е то је дан престанка радног односа иако тај папир имам овде. На томе папиру је наведено да је овако, Жељко Тојага радник МУП-а Републике Србије, ЈСО, поднео је дана 2.4.2003. године, значи 20 дана, ја сам са њима имао сусрет двадесет и којега, а овде спомињу 2.4.2003. године. Поднео је захтев за споразумни раскид престанка радног односа у коме се наводи да жели да му радни однос престане из личних разлога. Наведени захтев је истог дана

прихваћен од стране његовог непосредног старешине. То ћу морати проверити са мојим старешином. Онда пише, споразум о престанку радног односа производи правно дејство даном закључења, а закључен је сагласношћу слободно изражених воља његових потписника, односно без притиска, претњи, принуде или уцене. Ако ми се каже да ћу добити отказ, то је уцена, ако ми се каже да ћу добити отказ то је принуда, ако ми се каже да ћу добити отказ то је претња. Претили су ми отказом. Ако ми се каже да ћу добити отказ и то је притисак. Тај папир ће вероватно и њих коштати. Кад се ово заврши имаћу времена и за то.

Председник већа-судија: Нисте ми одговорили на питање да ли знате да рукујете са зољом и да ли сте били најбољи у јединици?

Опт. Жељко Тојага: Да ли знам да рукујем зољом? За зољу сам доктор.

Председник већа-судија: Хоћете нам описати, то сте већ у истрази рекли, ту врсту наоружања и да ли сте на вежбама гађали у бели чаршаф, који су држала двојица припадника ЈСО?

Опт. Жељко Тојага: Да. Зоља је овај, ручни ракетни бацач. М 80 64 милиметра. То је по мени ненормално прецизан. Ненормално. Али иста та зоља је немогуће да је учествовала на овоме месту. Да ли имате ово из полиције, реконструкција догађаја? Јер немогуће је пошто је зољом немогуће гађати возило са бочне стране.

Председник већа-судија: Само прецизирајте, то се ради код хале Лимес?

Опт. Жељко Тојага: Да. Ово је слика из новина код хале Лимес, где је углављена моја слика и мој надимак. Немогуће, али немогуће, тврдим, што се може и проверити преко војних стручњака да је немогуће возило гађати у покрету са бочне стране. Значи ако се возило гађа у покрету без обзира на његову брзину и било шта, возило не може утећи а под условом да се гађа да возило иде према особи која гађа. Значи према стрелцу. Ракета и возило да се сударају. Брзина ракете не неких 178 метара у секунди. Значи она је спора. Са неких 200 метара возило је било којом брзином да иде не може се промашити. На овај начин ово је неизводљиво, ово је не знам ко је правио и на који начин, то је исто као у полицији кад су ме питали да су чули, да имају сазнања да је зољом требало гађати из возила. Пошто сам им ја објаснио да би можда до поготка и дошло а да би у исто време сва лица у возилу изгорела од повратних гасова. Онда су ме питали да ли је могуће возило гађати у вожњи. Да могуће је. Јел га могуће погодити. Нема теорије да утече.

Онда су направили ово. Али су погрешили што ме нису питали са које стране се гађа. Јер је ово немогуће. Немогуће. Значи има стрелишта около, има зоља нека се проба. Јер зоља је такав тип оружја да Ви који верујем да нисте пуцали зољом никада, верујем сада на 100 метара да ћете погодити метар са метар, јер је тако прецизно оружје. Значи безтрзајно оружје. Онда још нешто баш по питању овога. Само ово заустављање камионом и да се дошло до тога, значи да је заустављено возило покојног Премијера, и да се са ове близине пуцало у возило, или се зоља не би активирала, нема теорије да би се активирала. Теорије, пошто знам из праксе, све што говорим из праксе говорим, значи не из књиге или тако нешто, што се тиче зоље, пуцам зољу ја мислим најближе са неких 20 метара. У једној акцији је требало у зид један звекнути. Пробила је зид, комплет зид је пробила, заглавила се иза са оним перима и сачекала је своје четири и по секунде да одради само ликвидатор. Пошто се сама активира после или 600 метара пређених или после четири и по секунде. Значи да је погодила у возило тај стрелац, тај паметни зољаш који је био овде, и који би гађао са стране возило, ако стоји возило, да би зоља ударила у њега и пала на под. Да није блиндирано онда би ушло у возило и сачекала би и активирала се унутра. Значи после неке четири секунде. Али са овим је немогуће, немогуће. Да је возило заустављено било којим случајем баш како је овде приказано, да је заустављено значи само са стране, неминован је рикошет, јер зоља хоће чистину. Примера ради не могу се изразити, примера ради, зољом кад се гађа, погоди под овај угао било шта, врши рикошет, значи или би се одбила у ваздух или би отишла у страну. Опет ту је неважна и даљина и све живо. Значи ни под овим условом се не може гађати. Сама ова реконструкција ко је правио или ако је овако било онда оружје није коришћено као зоља. Ако је ово истинита реконструкција само изузев мог имена, онда оружје није коришћено, зоља није коришћена као оружје. Или је тудум држао зољу у руци.

Председник већа-судија: Реците нам, да ли познајете окр. Милорада Улемека Луковића званог Легија? Шта знате о њему и да ли имате било каква сазнања да је он учествовао у атентату на Премијера др. Зорана Ђинђића?

Опт. Жељко Тојага: Генијално. По мени, значи по мени, то су моје речи, по мени Легија је најбољи војник кога сам ја до сада упознао. Значи за ових мојих 10 година колико сам провео у униформи, 13 година, најбољи војник кога сам упознао и никад нисам од никога, значи да сам ја, да је било ко, да је он мени рекао да направим било шта противзаконито и да сам чуо да је везан за убиство, једино што се мотало оно за Ибарску, што се мотало око његовог имена. Али било каква да ја своја сазнања имам о било чему. Ја њега познајем, према

мени је окренуо лице, добро лице, према мени. Ја га поштујем зато. И надам се да то друго његово лице не постоји. Надам се. А шта сте питали још?

Председник већа-судија: Шта знате све о њему и везано за учешће у атентату?

Опт. Жељко Тојага: За атентат не знам ништа. Значи не могу ја рећи. Знам оно што читам у новинама. У то не верујем поштено рећи, пошто се мени ово дешава 10 месеци тако да не верујем више ни у шта. А што се тиче шта знам о њему. Знам да је војник. Добар војник, прек војник. Има својих бубица, мушица. Што ја знам о њему? Војник. Према мени се односио као према војнику и ја према њему као према пуковнику, надређеном. И отишао је у пензију пре једно две, три године. Од тада сам га можда видео једно десетак пута. Или по сахранама припадника, или по прослави јединице. У ствари био је на прослави после онога протеста јединице. Био је на прослави. А Легију сам видео ове године, не ове прошле, пардон. Прошле године Легију сам видео 27.1. пошто нам је 25.1. погинуо припадник један из јединице. 27.1 на сахрани према Бачком Грачацу то је тамо Бачка, не знам које место, неважно. Тад сам га видео. После тога не знам да ли сам га видео. Видео сам га. Видео сам га 27.2. био је у Зрењанину, село крај Зрењанина, исто на сахрани једног од припадника што је погинуо. Јер 25.1. је погинуо један припадник а 25.2. други припадник и 25.3. се распала јединица. По томе знам сигурно. И никад ми Легија али никада, тврдим, да ми никад Легија није тражио од мене да извршим било чије, било какве или било на који начин убиство, покушај убиства или нешто слично. Никада. Тврдим и одговорно стојим иза тога.

Председник већа-судија: Реците нам да ли познајете окривљеног Звездана Јовановића?

Опт. Жељко Тојага: Савршено, како га не бих знао.

Председник већа-судија: Реците нам да ли имате Ви било каква сазнања да је он умешан или учествовао или да је извршилац атентата на Премијера др. Зорана Ђинђића?

Опт. Жељко Тојага: Не немам. Али на моју жалост, потрудили су се полицајци инспектори да ме убеди у то. Па сам га чак и мрзео неко време. Не због изјаве његове што ме његова изјава помиње. Него чисто због распада јединице. Пошто су ме убедили да је због њега распаднута јединица. Могу рећи да сам га и мрзео једно време. Нисам га мрзео пошто ме није ћаћа учио да мрзим али добро. Али сад не верујем ни у то.

И немам никаква сазнања да је Звездан Јовановић, значи ја могу потврдити да је Звездан Јовановић био на Копаонику, ја то могу потврдити, али не могу да потврдим да је Звездан Јовановић силазио са Копаоника, било када и у било које време. Пошто Звездан Јовановић самим тим што је помоћник команданта био, и што је један већи официр у јединици за специјалне операције, самим тим нека граница постоји између нас. Значи нисмо се дружили приватно. Није ми се замерио у животу.

Председник већа-судија: Да ли Вам је окривљени Звездан Јовановић, икада било шта наредио да извршите у смислу криминалне радње изван наредби као претпостављени старешина јединице за специјалне операције?

Опт. Жељко Тојага: Никада. Ни за време јединице, значи боравка у јединици ни за време док смо у цивилу. Никада ништа. Нити он нити Легија Луковић нити било који други официр, подофицир или припадник јединице за специјалне операције, нити било које цивилно лице са стране.

Председник већа-судија: Реците нам да ли сте Ви у јединици за специјалне операције били подређени окривљеном Звездану Јовановићу?

Опт. Жељко Тојага: Па ако је он помоћник команданта значи да ја морам бити подређен њему. Али код нас је постојала хијерархија. Значи има до њега, ја имам неких рецимо три или четири степеника која морам прећи. Немогуће је, не може један Жмиги доћи и где си Звеки, како си. Него постоји, ја се јавим свом начелнику, да ли могу говорити са Звезданом Јовановићем. Изволите. Тако се радило. Иако сам једне прилике што ме је срамота и рећи овде.

Председник већа-судија: Не морате говорити ако не желите.

Опт. Жељко Тојага: Не рећи ћу то, чисто из разлога што у Звездановој изјави је наведено да сам ја неки слепи послушник. Зато морам то рећи. 2001. године, ја мислим, радила се једна акција, не бих спомињао акцију која је била, у округу доле Бујановца, ја сам Звездану Јовановићу одбио наређење јер га је издао директно мени. Значи није ишао, а ту је био и мој начелник, није рекао начелнику реци Жмигију да направи него је рекао мени и одбио сам му наређење пред 20 припадника, пред истражним судијом, пред тужиоцем и пред начелником службе државне безбедности у ствари БИА сада. Какав сам ја слепи послушник. Одбио сам му наређење за бројање метака. Из

акције да се преброје метци истражни судија је могао цртицу направити да их могу уписати. Ја сам рекао нећу то да радим то је његов посао. Ја сам војник. Моје је било да нађем то оружје. Његово да броји итд. И од тада са Звезданом нећу рећи нисам добар, официр ми је, поштујем га као официра и све. Срамота ме је рећи због тога што се ето десило да одбијем наређење официра. Значи наређење за време борбеног терена што је ван сваке памети али добро, моји живци.

Председник већа-судија: Да ли познајете окр. Сашу Пејаковића?

Опт. Жељко Тојага: Да савршено.

Председник већа-судија: Да ли сте га виђали пре атентата на Премијера др. Зорана Ђинђића?

Опт. Жељко Тојага: Пре атентата, могуће да је долазио у команду. Могуће. Не знам не могу рећи, не могу тврдити али могуће да је долазио у команду.

Председник већа-судија: На којим радним задацима и пословима у оквиру ЈСО-а је био распоређен окр. Саша Пејаковић?

Опт. Жељко Тојага: Саша Пејаковић је радио у ОЗЛУ. Обезбеђење личности и објеката.

Председник већа-судија: Да ли знате на којим конкретним задацима је радио непосредно пре атентата и након тога?

Опт. Жељко Тојага: Да. Чувао је Легију. Његова је дужност била колико ја знам да чува Легију, али сам знао да су били да ли кад је Легија долазио, само кад је Легија долазио у ту покојну сад Шилерову, не улицу него ону кућу, зграду, дворац, да ли кад је Легија тамо долазио или стално углавном кад је Легија долазио ја сам, чак сам се једном срео тамо са Пејаковићем, али кад је Легија долазио. Био сам, возио сам пријатеља који ради код Легије у обезбеђењу Југослава Кесића, возио сам му клинце преко у Дом здравља. То је било пре једно примера ради годину и по дана. И тад је било ту Легијино обезбеђење тад је био ту и Пеле и причали смо, видео сам га ту.

Председник већа-судија: Реците нам да ли сте га видели након извршеног атентата на Премијера др. Зорана Ђинђића од 12. марта 2003. године?

Опт. Жељко Тојага: Након извршења? Јесам. Ја сам га возио за Кулу. Ја сам возио Пелета за Кулу. Ја сам требао ићи у Кулу, ја и Рашо, не знам како се презива, неважно, може да се провери. Ради код нас на компјутерима у команди и дошао је Пеле да иде са нама за Кулу. Значи мене је послао начелник да идем за Кулу пошто смо већ неколико дана били, више дана смо били у карантину, све јединице околу раде, значи жандармерија хапси, САИ хапси, полиција хапси, интервентна ради, само смо ми у жици. Значи пошао сам горе да видим какво је стање у јединици да не би дошло до каквог па нећу рећи побуне али из тог разлога сам послат тамо. Ја мислим да је био пред викенд. Значи да ми могао бити петак или тако нешто. И тад је Пеле дошао и тад је Пеле отишао самном тамо у Кулу. А самном се није вратио. Колико се ја сећам није се вратио самном. Не знам не могу тврдити али ја мислим да се није вратио да је распоређен тамо да ли на обезбеђењу објекта или не знам, не могу тврдити. Не могу сигурно рећи. Верујем да се није вратио самном. Иако не могу тврдити сто посто. Али отишао је сто посто самном.

Председник већа-судија: Да ли знате ко је био покојни Душан Спасојевић?

Опт. Жељко Тојага: Чуо сам за њега.

Председник већа-судија: Шта сте чули?

Опт. Жељко Тојага: Па глупо је рећи да сам чуо да је кримос. Глупо је рећи пошто је мртав човек. Пошто се не може бранити против тога. Чуо сам то сам чуо, шта друго имам чути. И чак да ли је Легији кум или није то не могу тврдити. Пошто ја покојног Спасојевића никада у животу нисам видео и нисам имао прилику да долазим код њега кући и да се дружим са њим. Значи никада у животу нити сам једно лице које се налази на овој потерници, не на овој сада него на оној што је била пре мога привођења, у ствари лажем, нисам ни приведен, него сам сам отишао у УБПОК, ниједно лице осим Легије не познајем са оне потернице. Значи да аутоматски не познајем ни једно лице. То Вам опет скрећем пажњу на Душана Крсмановића и његов исказ због одбијања суочења и препознавања.

Председник већа-судија: Да ли имате сазнања о томе у каквим односима и да ли су били у било каквим односима окр. Милорад Улемек Луковић звани Легија и пок. Душан Спасојевић?

Опт. Жељко Тојага: Па ја вам велим да ли сам чуо од кога да су кумови. А не могу тврдити.

Председник већа-судија: Да ли имате било каквих посредних или непосредних сазнања о њиховој вези?

Опт. Жељко Тојага: Не пошто никад нисам радио на таквим пословима. Радио сам по питању јединице, по питању људи. Већином ми је био реон југ Србије, значи Бујановац.

Председник већа-судија: Да ли је окр. Милорад Улемек Луковић био фактички командант јединице за специјалне операције и поред тога што је био пензионисан и формално правно постављен Душан Маричић за команданта?

Опт. Жељко Тојага: Ја сам то први пут прочитао негде у новинама. За мене је Гумар, ја Гумара знам команданта Маричића знам од неке 1992. године, 1993. године. Чак сам се и дружио са њим. Био сам добар са њим. Он кад је постао командант створио се тај јаз између нас али командант колико ја знам он је био командант. Значи било шта што се радило у команди ишло је преко њега. Ја нисам чуо да је икад Легија дошао и икоме било шта наредио у јединици. Значи од времена од кад је пензионисан. Значи нисам чуо нити сам видео. Тако да Вам на то питање, то је то.

Председник већа-судија: У својој одбрани данас на главном претресу сте навели да је јединица за специјалне операције била у протесту. Реците нам шта је био повод за протест јединице за специјалне операције? Ко је организовао протест, да ли је то издата била команда да се изврши протест и у којој форми? Да ли сте учествовали у самом протесту?

Опт. Жељко Тојага: Да врло радо.

Председник већа-судија: И реците нам како се одвијао тај протест, који су били мотиви протеста и евентуално да ли су били постављени циљеви и у односу према коме су били постављени?

Опт. Жељко Тојага: Моја сазнања. Пошто сам ја био припадник онда алпинистичког тима у то време протеста, значи добио сам наређење од шефа тима. Није наређење, није то, то је више стихијски ишло. Није ишло са наређењем ајде ти мораш ићи на протест, него је не знам ко је изашао, не могу тврдити не знам, неко од официра је изашао и рекао је људи, пошто смо ухапсили, чак један део људи није ни знао да су ухапшена браћа Бановић од стране припадника јединице. Ухапсили смо браћу Бановиће који су нама презентирани као криминалци, као убице и

криминалци. Чак је један од браће ја мислим добио и шаку у главу при хапшењу. И овај, одлучили смо да се побунимо против тога. Да ли сте ви за, да ли стајете иза јединице. Да. Ја о себи могу рећи да сам врло радо стао пошто је за мене Хаг кривица је да би човек отишао у Хаг да буде србин, православац и да буде војник. То је највећа кривица која може бити у Хагу и зато сам се бојао да и мене не испоруче Хагу. Чак кад ми је породица дошла први пут у посету рекао сам ја оде за Хаг, готово је. Значи ја могу за себе тврдити да сам сретно ишао на тај протест који је одвијао се мирно. Дошли смо преко пута Сава центра. Блокирали смо тај пут. Старешине су вероватно разговарале са неким од горе. Повукли смо се и то је то.

Председник већа-судија: Против кога се побунила јединица за специјалне операције као што сте сада навели?

Опт. Жељко Тојага: Па као што сам ја могао разумети у то време против оних који су наредили хапшење браће Бановић, под маском криминалаца. Значи ја верујем, бар верујем својој команди да не би пристала да хапси за Хаг људе. Значи човека борца да не бих пристала да хапси за Хаг. Самим тим убеђен сам у то пошто је један од браће добио шаку у главу као криминалац. Презентиран је као опасан криминалац. Вероватно против оних који су наређивали у то време, да ли је био актуелан, ко је био у државној безбедности тада, Горан Петровић да није?

Председник већа-судија: Јесте.

Опт. Жељко Тојага: Е Горан Петровић. Горан Петровић и Михајловић. Ја мислим да је и Михајловић био тада. Да се од њих тражило шта се тражило.

Председник већа-судија: Ко је постављао захтеве када је дошло до побуне јединице за специјалне операције, ко их је формулисао?

Опт. Жељко Тојага: У немојте мене, ја сам припадник. Што ја знам.

Председник већа-судија: Да ли имате сазнања то Вас питам?

Опт. Жељко Тојага: Ма јок. Шта је мене занимало.

Председник већа-судија: Да ли сте се Ви саглашавали са тим циљевима који су постављени за смену шефа државне безбедности и министра унутрашњих послова Србије?

Опт. Жељко Тојага: Па не знам. Не знам ја сам подржавао протест чисто из протеста што су наши људи ухапсили људе за Хаг.

Председник већа-судија: Да ли сматрате да је то била повреда Ваша законских овлашћења поготово на природу јединице за специјалне операције?

Опт. Жељко Тојага: Можда јесте. Ја сам на њу поносан. И стојим иза ње па макар сутра одговарао за њу.

Председник већа-судија: Да ли су били политички мотиви на Вашој страни када сте учествовали у побуни?

Опт. Жељко Тојага: На мојој? Мене политика нити је занимала нити ће ме занимати. Био црни циго на власти мене не занима.

Председник већа-судија: Реците нам да ли имате сазнања да ли је окр. Милорад Луковић учествовао у побуни јединице за специјалне операције?

Опт. Жељко Тојага: Па колико је мени познато није. Колико је мени познато. Док сам из новина читао остало, другачије.

Председник већа-судија: Да ли је у побуни учествовао окр. Звездан Јовановић и како се он понашао тада?

Опт. Жељко Тојага: Како ће се понашати, као официр. Значи ја не могу да се сетим баш стриктно сетити Звездана Јовановића, али ако је био са нама онда је био ту на тој цести, значи исто је био под панциром и са кацигом на глави.

Председник већа-судија: Да ли знате да ли је окр. Саша Пејаковић обезбеђивао пок. Душана Спасојевића?

Опт. Жељко Тојага: Слушао сам о томе нешто. Не као личност, никада значи за време колико сам ја у јединици никада нисам чуо да он њега обезбеђује као личност. Бар је моје уверење било да их тамо држи Легија, да ли због тога што долазе људи из Владе да би њима пружили сигурност тиме што долази Легија, ја не знам. То ћете морати Сашу Пејаковића питати.

Председник већа-судија: Реците нам од када сте и у ком временском периоду и до када боравили на Копаонику у оквиру састава јединице за специјалне операције?

Опт. Жељко Тојага: Само за прошлу годину или?

Председник већа-судија: У односу на прошлу годину.

Опт. Жељко Тојага: Од 13. од негде поподневних вечерњих сати, значи тад смо стигли горе, од прилике већ је мрак пао. То је четири, пет сати. Дошао сам горе са Шепа Николом, са командантом Маричићем и Лечић Веселином. И требао је са нама ићи Иванић Ђорђе али пошто се он оженио два дана пре тога па су му некако пропустили кроз прсте да он мало одмори, остао је код куће неколико дана.

Председник већа-судија: Реците нам да ли сте боравили на Копаонику дана 16. фебруара и 21. фебруара 2003. године?

Опт. Жељко Тојага: Сто посто.

Председник већа-судија: Када сте се вратили са Копаоника у Београд?

Опт. Жељко Тојага: 21. значи на дан кад је и смена била. Нисам Вам појаснио. За мој одлазак на Копаоник. По правилу ја на Копаоник нисам требао отићи тог 13.-ог, него је моја смена требала бити 21.-ог или наредна нека или, сваких 10 дана се праве смене. На Копаонику је био Арсенијевић, човек који ради самном у тиму. Пошто један од нас увек мора бити горе. Арсенијевић је повучен да ли први, он је горе морао отићи 11.-ог кад је смена од 11.-ог до 21.-ог. Да ли је повучен одмах тог 11.-ог или 12.-ог због да ли је у то време налетео на мину возило жандармерије. Или је зато повучен пошто је он познавалац шиптарског језика, генијално га прича а требао је преводилац доле или је у то време убијен онај С не знам како се зове из државне безбедности у Бујановцу што је убијен. Од тог двоје једно. Мислим да је од то двоје једно. Мислим да је овај из жандармерије погинуо момак. И онда је он повучен доле и аутоматски сам ја ускочио на његово место иако су ме ускратили за 3 дана. И са Копаоника сам сишао 21.2. значи могао сам кренути у неких 8 сати ујутру. Примера ради око 8 сати. Значи пола сата плус минус, нема везе.

Председник већа-судија: Да ли је то време када сте кренули са Копаоника за Београд?

Опт. Жељко Тојага: Да. 21.-ог, то сте ме питали.

Председник већа-судија: Реците нам са киме сте дошли, чиме сте се превезли са Копаоника у Београд?

Опт. Жељко Тојага: Са Иванић Ђорђем.

Председник већа-судија: Када сте стигли да ли знате тачно у колико сати у Београд са Копаоника?

Опт. Жељко Тојага: Па можда после 12. Око 12,00 сати ту негде. Не знам у то време и то се може тачно време проверити. Десетак, петнаестак минута после мог доласка са Копаоника назвао сам Слободана свог шефа, свог надређеног и рекао му да смо ја и Ђокица стигли одозго са Копа и питао га да ли треба да долазим на посао. Јел си одморан. Нисам пошто смо убелили ноћас. Други дан је била субота. Ту суботу сам, други дан сам отишао на посао. Значи тај дан нисам одлазио на посао, и у суботу сам се јавио горе око 9, 10 сати обично кад се ради суботом.

Председник већа-судија: Реците нам за време боравка на Копаонику фебруара месеца 2003. године, колико пута сте се видели и срели и да ли сте приметили окр. Звездана Јовановића и да ли сте остварили било какав вербални контакт са њим било којим поводом, било службеним или приватним?

Опт. Жељко Тојага: Па службеним поводом нисам ниједном јер није било потребе. А приватно смо се виђали. И приватно чак ако могу тврдити пошто се у изјави наводи чак можда и у његовој изјави, да је Звездан Јовановић 15. возио мене за Београд. Или у Крсмановићевој, неважно. Могу тврдити да сам ја генерала Гурија довео код Звездана тога 15.-ог. Значи у неким вечерњим сатима пошто је мрак био, чекао сам Гурија код поште на Копаонику и одвезао сам га код Звездана Јовановића у ствари код наше команде ту је била команда. Попио сам са њима кафу, ја мислим да се водио разговор њихов око неких бацача из Русије што је Гури добио а што ће нама јединици дати, да ли 10 комада је добио па би 3 дао нама, водио се о томе разговор. Виђао сам га значи виђао сам га и немам никакво сазнање да је силазио са Копаоника.

Председник већа-судија: Пошто сте навели у Вашој одбрани о томе да сте непрекидно боравили на Копаонику, у временском периоду када су покушани атентати на Премијера Србије др. Зорана Ђинђића, наведите нам нека имена припадника ЈСО који би могли да посведоче о тој Вашој тврдњи.

Опт. Жељко Тојага: За који дан конкретно?

Председник већа-судија: Конкретно у периоду од 13. до 21.2.2003. године као што тврдите у одбрани да сте се налазили непрекидно на Копаонику.

Опт. Жељко Тојага: Ух, ако треба навешћу имена није проблем, али ако треба могу ја чак и списак донети свих 70 људи па да се испитају.

Председник већа-судија: Не морате одговарати сада на ово питање али у циљу припремања даље одбране можете предложити и писменим путем.

Опт. Жељко Тојага: Рећи ћу ја сада ако треба. На пример с тим са којима се дружим извиђачки тим, Станојевић Славиша, Јованчић Предраг, Игор Миливојевић, Лечић Веселин, значи мој надређени, Иванић Ђорђе, Шепа Никола.

Председник већа-судија: Добро, реците нам да ли је у том периоду Вашег боравка на Копаонику фебруара месеца 2003. године боравио и окр. Милорад Улемек Луковић звани Легија?

Опт. Жељко Тојага: Лично нисам видео.

Председник већа-судија: Да ли имате посредних сазнања да се налазио на Копаонику?

Опт. Жељко Тојага: Па ја мислим, али не могу тврдити да је био задња два дана. Значи да је био да ли 19. и 20. али нисам сигуран. Значи немојте ме хватати за реч.

Председник већа-судија: Да ли знате разлог његовог доласка на Копаоник?

Опт. Жељко Тојага: Па колико ја знам на Копаоник се долази да се скија. А друго не могу, шта бих ја могао рећи.

Председник већа-судија: Да ли је тада имао службено обезбеђење из јединице за специјалне операције и на основу чега је добио обезбеђење? Да ли Ви то знате?

Опт. Жељко Тојага: Како не бих знао. Значи министарство је упознато са његовим обезбеђењем, његове куће, као што је упознато било и са обезбеђењем код овога Спасојевића.

Председник већа-судија: Да ли је у том периоду када је боравио окривљени Милорад Улемек Луковић на Копаонику боравио и Премијер Србије др. Зоран Ђинђић?

Опт. Жељко Тојага: Не може бити. Ако је покојни Премијер, ако је сишао 16.-ог, ако је 16.-ог покушај атентата у Београду, значи не може бити. Да ли сте ме разумели?

Председник већа-судија: Да. Разумео сам Вас. Реците нам након атентата 12. марта 2003. године, да ли знате како је било расположење у јединици за специјалне операције и да ли је било ко имао сазнања да је неко припремао атентат на Премијера, да ли Ви лично имате посредних или непосредних сазнања о тим чињеницама?

Опт. Жељко Тојага: Не једино се нон стоп причало о томе да је пошто је Легија чак можда исто вече или исти дан по атентату објављено име Легијино. Значи да је јединица причала о томе. Да ли је био, да ли није, да ли је то могао направити, па они су добри, па они нису добри, па тако. Значи ништа лично да ми је ко шта рекао.

Председник већа-судија: Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес ради паузе од 15 минута.

Адв. Марко Миливојевић: Ја бих само питао да ли звоњава мобилног апарата у току главног претреса представља ремећење суда. С обзиром да смо сви овде сведоци да је.....

Председник већа-судија: Немојте постављати таква питања суду колега. Седите.

НАСТАВАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА У 14,20 ЧАСОВА

Председник већа-судија: Настављамо са процесном радњом саслушања окр. Жељка Тојаге. Нека приступи за говорницу окр. Жељко

Тојага. Укључите микрофон. Ја као председник већа немам више питања. Сада ћемо ићи законским редоследом. Члан већа-судија Ната Месаровић.

Члан већа-судија Ната Месаровић: Рекли сте малопре у Вашем излагању да знате да је Пејаковић био у обезбеђењу код Спасојевића, да мислите да није имао обавезу да даје лично обезбеђење него обезбеђење објекта и да сматрате да је то чинио да би учинио сигурнијим боравак представника власти у Шилеровој. Одакле Вам тај податак?

Опт. Жељко Тојага: Па по ономе што читам у новинама.

Члан већа-судија Ната Месаровић: А ништа о томе не знате раније?

Опт. Жељко Тојага: Не. Знам раније да су долазили то знам по причи. Значи у јединици се причало то је јавна тајна била. И то не само у јединици него и свуда је јавна тајна била.

Члан већа-судија Ната Месаровић: Је ли Вам Саша Пејаковић нешто о томе причао?

Опт. Жељко Тојага: Не дај боже. Чак не могу тврдити да је Пејаковић радио што је радио али то је моје сазнање шта ја знам о томе.

Члан већа-судија Ната Месаровић: Кад сте објашњавали дејство зоље, у овом рекли сте немогуће је са бочне стране кад се испали зоља да дође до сигурног погодка. Мене интересује нешто друго.

Опт. Жељко Тојага: Нисте ме разумели онда. Ако је возило у вожњи, онда се не може погодити пошто је зоља такво оружје она само од себе има тврдо окидање. Зоља се окида на начин притиска. За само окидање зоље треба одређени интервал временски. Значи ја пошто гађам тај чаршаф, значи два човека су са стране чаршафа, значи да постоји опасност да убијем кога од њих. Зато полако. Са зољом ако хоћу погодак имати полако морам пуштати. Објекат који се креће са стране цеви зоље, значи да је немогуће то постићи. Немогуће, једино да стоји.

Члан већа-судија Ната Месаровић: Добро, то сам Вас разумела, хтела сам нешто друго да Вас питам, да ли то значи када имамо конкретно ауто-пут и кад се возило креће право ауто-путем на одређеном одстојању на 50, 100 метара, долази нам у сусрет. Да ли са

леве и десне стране ако Вам долази возило можете онда да имате сигуран погодак?

Опт. Жељко Тојага: Нема теорије. Ја не говорим то о стрелцу, значи о себи који верујем да знам пуно више него други о зољи из праксе него ту се ради о оружју, о самом оружју. Пошто возило кад иде у сусрет кад иде директ према мени, значи да би ја морао бити у равнини возила. Значи најоптималније би било када би ја клекнуо, чекао, видио возило, опалио. Значи код опаљења ако она иде 170 метара у секунди значи да нема, а возило иде са друге стране, вероватно иде 100, значи да немамо времена реакције, лево или десно, погодак је сигуран.

Члан већа-судија Ната Месаровић: Добро, Хвала.

Адв. Биљана Кајганић: Ја имам примедбу. Сматрам да је недозвољено питање и једно и друго из разлога.....

Председник већа-судија: Сачекајте да Вам дам реч.

Адв. Биљана Кајганић: Имам примедбу на постављена питања зато што сматрам да су недозвољена обзиром на одбрану окривљеног да он уопште није био тамо и ми њега овде не саслушавамо као вештака. Према томе ова питања су потпуно недозвољена. Ми можемо у неком другом, касније да га саслушавамо ако треба и ако веће одлучи као вештака. Али обзиром на његову одбрану да уопште није био тамо. Питања везана за зољу су излишна.

Председник већа-судија: С обзиром да сте реаговали тек након што је окривљени изнео своју одбрану и одговорио на постављена питања за сада нису правно релевантни Ваши приговори.

Адв. Биљана Кајганић: У реди али за будуће у смислу да се не постављају питања, може бити да се настави у том правцу.

Члан већа-судија Милимир Лукић: Ја бих Вас питао ако се сећате а сећате се кажете, одласка у Кулу са Сашом Пејаковићем по атентату на пок. Премијера Ђинђића? Опишите одакле сте ишли, којим возилом, кажете било је још једно лице припадник ЈСО, информатичар, који ради са компјутерима је ли тако?

Опт. Жељко Тојага: Он је доктор за компјутере.

Члан већа-судија Милимир Лукић: Значи опишите тај догађај све везано за то поново.

Опт. Жељко Тојага: Овај, пошто ја имам календар овде, атентат је био 12.-ог ја сам отишао у Кулу да ли је био петак, значи може бити 14. или 21. Пошто је по календару, пошто сам отишао, колико се сећам да сам отишао четвртак или петак пошто сам викенд провео тамо, да сам отишао 14. или 21. Ја сам био у команди. Значи после самог атентата био сам распоређен у команди.

Члан већа-судија Милимир Лукић: Објасните где је команда?

Опт. Жељко Тојага: Команда је на Сењаку, која улица.

Члан већа-судија Милимир Лукић: У Београду је ли тако?

Опт. Жељко Тојага: Да. Улица не знам. Није важно. И пошто сам био у команди, наређено ми је од претпостављеног да одем у Кулу да видим какво је реаговање људи пошто је то моја дужност, то ми је посао. Отишао сам у Кулу, у ствари нисам још отишао, пардон, требао сам ићи са Рашом. Ја и Рашо сами, компјутераш тај. Да ли да би он скинуо свој компјутер отуда или тако нешто је било, углавном, о компјутерима се неким радило. И дошао ми је Пејаковић Саша и питао ме идеш ли у Кулу у команду код нас. Идеш у Кулу? Идем. Каже и ја морам у Кулу. И одвезао сам га у Кулу тај дан али не могу тврдити да сам га ја вратио назад. Ја мислим да је остао на распореду у Кули али не могу да се сетим.

Члан већа-судија Милимир Лукић: То сте нам већ рекли, него значи сам одлазак, да ли се сећате којим возилом, ко је управљао возилом, да ли је било неких разговора, то нам мало опишите, ово сте већ рекли.

Опт. Жељко Тојага: Овај ја сам возио. А возило је било ако се не варам наш ауди бели. Чак нас је зауставила полиција на два места. Зауставила нас је полиција и чак смо можда и уписани, да уписани смо сто посто. Уписани смо пошто смо сви излазили из возила и морали дати службену. Значи вероватно смо уписивани. То се десило код Галенике са десне стране код Галенике. Значи то се може проверити, који су тамо полицајци били то се може сазнати и датум и време. И заустављени смо на, због моје брзе вожње пошто волим брзо возити, мало сам брже ишао преко моста не Бешки и после Бешке нас је зауставио са десне стране код оног споменика. Али по показивању одмах, рекао сам колега из Куле. Пичи. Значи не верујем да је записао. Шта смо причали у ауту?

Члан већа-судија Милимир Лукић: Да ли је било неких разговора, да ли се сећате каквих?

Опт. Жељко Тојага: Нормално да смо причали, вероватно се водио разговор о ванредном стању. О чему ће се причати у то време.

Члан већа-судија Милимир Лукић: Да ли се сећате ако се не сећате не морате?

Опт. Жељко Тојага: Па не знам, о ванредном стању о чему ћемо причати. О девојкама о пићу. У ствари не о девојкама, ожењен сам.

Заменик Специлног тужиоца Милан Радовановић: Ја бих пар питања само имао. Питање везано за протест јединице за специјалне операције. Како је дошло до тога да јединица изађе на ауто-пут, на цесту да кажемо, да ли може да опише? Којим поводом, ко им је рекао да јединица уопште изађе на ауто-пут?

Опт. Жељко Тојага: Ви постављате мени питање? Не знам извињавам се.

Председник већа-судија: Морам да Вас поучим да имате право да не одговорите на питање.

Опт. Жељко Тојага: Одговорићу. Да ли је?

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Како је дошло до тога да јединица уопште изађе на ауто-пут?

Опт. Жељко Тојага: Па не знам. Појма немам. Једноставно не знам. Таква је одлука била.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Ја претпостављам пошто су изашли на ауто-пут да су пошто је то једна полицијска, војничка формација, да су имали то је моја претпоставка ако није тако нека окривљени каже да то није тако, да су имали одређене тактичке претпоставке ша у одређеној ситуацији радити. Да ли су имали те претпоставке?

Опт. Жељко Тојага: Не колико ја знам.

Председник већа-судија: Сачекајте имате право приговора па да одлучи веће о томе.

Адв. Зоран Николић: Приговарам на питање заменика Јавног тужиоца с обзиром да је он већ у питању које треба да да одговор дао сам одговор, значи сугестивно питање, да ли је било тактике, да ли је није било, стога предлажем.....

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање заменика Специјалног тужиоца с обзиром да је већ изнео одређене тврдње и претпоставке и сматра се сугестивним.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Ја га заиста не бих преформулисао. Питање је постављено као питање. Ја не видим никакав наговештај онога а Ви сте тако одлучили и ја немам ништа против тога.

Опт. Жељко Тојага: Одговорићу. Колико сам ја схватио да ли је постојао неки план Б код нас.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Па рецимо тако.

Опт. Жељко Тојага: Колико ја знам а и уверен сам да план Б није постојао. То је чисто спонтана реакција не оно хапшење. Значи било је питање, није нико мени рекао Жељко наређујем ти да изађеш ту и ту, да обавиш то и то. Него је било људи да ли се слажете да се упути протест. Да се упути протест да се више не хапсе људи за Хаг са стране јединице за специјалне операције. Ја сам први био за то. У ствари био је све и један припадник. Сви смо били за то. Значи без икакве скривене неке побуде са стране. Људи су били за то. Нормално да су били за то. Јер ја не бих волео да мене сутра неко хапси због Хага.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Још једно питање, да ли нешто зна о кретању Шаре Ненада званго Шкене, тих дана око 12.-ог марта 2003. године?

Опт. Жељко Тојага: Не. Одмах да кажем не. Пошто не веже нас посао и мало се и видимо ја и Шаре.

Заменик Специјалног тужиоца Небојша Мараш: На шта оптужени мисли када каже план Б?

Опт. Жељко Тојага: План Б? План Б у жаргону ратном жаргону значи мени који ратујем од 1991. године, план Б је штура, бежање, то би био план Б. План А је напад и план Б цурик. А то је то ја не могу другачије објаснити.

Пун. оштећених адв. Рајко Даниловић: Немам питања.

Адв. Зоран Николић: Питање за оптуженог да ли може да објасни дана 16. фебруара 2003. године које су његове активности биле на Копаонику, с ким је био и да ли има неки догађај да објасни суду?

Опт. Жељко Тојага: Баш 16.-ти?

Адв. Зоран Николић: Да.

Опт. Жељко Тојага: 16.-ти је дан кад смо разбили жандармерију у фудбалу. Значи тога 16. играли смо против жандармерије у фудбалу. Играли смо и са САИ. САИ нас је разбио. Победили смо их у фудбалу и славили смо. Преко дана 16.-ог сам провео цели дан на скијању.

Адв. Зоран Николић: Друго питање да ли оптужени може да се сети дана 20. фебруара где је био и са ким је био и дана 21. фебруара у каквом стању и са ким је отишао за Београд?

Опт. Жељко Тојага: Да. Дана 20.-ог после скијања мало смо ја и Иванић Ђорђе и Шепа Никола ишли по кафићима, пили. НИшта значајно, попили пар пића и причали. Онда смо се састали у једном кафићу са, тај кафић је са десне стране код излаза из нашег хотела. У том кафићу смо се састали са тимом извиђачким. Значи ту је био Игор Миливојевић, имена ме мало коче, Миловановић Небојша, Јованчић Предраг и Шепа Никола је био са нама. Ту смо пили у кафићу па смо после ја и Ђорђе отишли преко пута у да ли је Гурман или тако нешто, ресторан има један. Тамо је била нека певачица, не знам која. Била је музика. Ту смо нашли Лечић Веселина и једну особу коју нећу поменути овде у суду, пошто није жива особа, а поштујем је толико да је нећу споменути. После тога, могли смо тамо бити са њима до неких 12 сати. После тога смо отишли код плесачица, оних по баровима. Са леве стране има, то држи неки пријатељ од Милић Предрага. И ту смо били до неких ујутру. Отуда смо и кренули за Београд ја и Ђоко, из тог кафића.

Адв. Зоран Николић: Питање у каквом стању си кренуо?

Опт. Жељко Тојага: Пијан ко ован.

Адв. Зоран Николић: Да ли си у колима спавао или си био способан да разговараш?

Опт. Жељко Тојага: Не. Спавао сам у колима. Спавао сам до, не знам, извињавам се што ћу рећи али повраћао сам негде путем, да ли код Лазаревца или тако негде.

Адв. Зоран Николић: Још једно питање.

Председник већа-судија: Преко председника већа.

Адв. Зоран Николић: Вама се обраћам, да ли оптужени може да каже зашто је до сада штрајковао глађу и зашто ће и даље штрајковати?

Опт. Жељко Тојага: Зашто штрајкујем глађу? Овако, ја кад сам дошао тај дан у полицију, значи дошао сам сам, нисам ухапшен и нисам приведен, него ме назвао начелник Едгарац и рекао је Жмиги зову те ови за каналић. На ауто сервис се мисли у жаргону је било. Са њим сам отиђао у УБПОК. Дошао сам у УБПОК, све је нормално текло. Питали су ме примера ради, као и овде што су се постављала, у ствари нису лажем. Нису ме још ништа питали. Само су ме питали да ли сам добар са зољом. Јесам. Колико си добар. Најбољи. Има ли ко бољи од тебе. Не бих реко. Одведу ме у Кнеза Милоша 101, бивша државна што је била, што је срушена. Ту са леве стране ме уведу у једну просторију, двојица инспектора су ме водили. Дошли смо ту, сачекао ме полиграфиста са полиграфом. Питао ме је да ли сам здрав, чак смо се и закачили ја мислим унутра, пре полиграфа, пошто је рекао да је Легија наркоман, да продаје дрогу и шта ја знам. Нисам се сложио са њим. Рекао ми је да се скинем да останем у мајици и ставио ме на полиграф, полиграфско тестирање. Поставио ми је неких можда 20, 30 питања. Пре тестирања ми је рекао пошто сам био у мајици са вуком, значи са знаком јединице, говори е мој Жмиги ако ниси крив скидаш ту мајицу и дајеш ми је. Нисам одговорио ништа. Можда сам и рекао да му нећу дати, не знам. Сео ме на ту столицу, увезао ме оним шпагицама, поставио питања која је постављао, вероватно протокол неки који има. Већином су питања била везана за повратак Премијера са Копаоника, за оружје које је коришћено у убиству, не знам, тако. Кад је завршио то, дигао се и вели скидај мајицу. Значи мени ни једног тренутка нико није рекао да је полиграф негативан или позитиван, чак ми није требао ни рећи. Пошто знам какав може бити. Али ми је рекло то његово скидај мајицу. Што да скидам мајицу, јел смо се договорили. Велим нећу да скидам мајицу.

Цабе ти договор. И онда ме је тај полиграфиста, ништа, пружио ми руку. Први пут да ми нису ставили лисице на руке, пошто сам тамо дошао са лисицама. Сео сам и вратио се назад. Тражили су, захтевали су од мене да им кажем ко је тај Жекс. И да набројим припаднике који су добри у пуцању зољом. Ја сам рекао да су сви добри. Не могу бити сви, наброји их. Нећу да их набројим, сви су добри. Ја мислим да је то чак утицало у почетку мојој првој вечери спавања у самици. После тога други или трећи дан кажем полицајцима тим инспекторима, људи ја одбијам храну, једем сув хлег, јести овде нећу, јешћу код куће. Кад ме будеш имао зашто затварати и кад будем имао ја потребе да једем на казану у ЦЗ-у јешћу. У том моменту, није то био чак ни протест у том моменту. Не знам не могу објаснити шта је било. Више сам ишао на то да им скренем пажњу да провере, јер пошто ако ја њима кажем да 70 људи има. Питам да ли сте питали људе, да ли сте проверили са људима из Копаоника, значи који су били на Копаонику. Тај списак је био у команди. Значи једноставно узму списак из команде и позову људе. Неће. Једноставно неће, одбијају. Значи неће да признају моју некривицу, него нон стоп вичу признај. Кад су ми дошли са препознавањем Крсмановића, нисам знао тада да се ради о Крсмановићу, рекли су једно лице са потернице. Пошто ја од првог дана тврдим да ни једно лице са потернице осим Легије не познајем. Једино ако имају Легију онда не треба ни препознавање. Једно лице са потернице говори да је Жекс. И онда после ја сам рекао нисам ја, извршите препознавање, нисам ја. После 10 минута вратио се један унутра, говори ево сад смо му дали твоју слику, потврдио је. Шта сте му дали? Моју слику. Сад после давања моје слике сад опет тражим, опет тражим да извршите препознавање. И опет нису препознавали. Значи одбијају да ли ја, можда је глупо рећи, да ће испасти да браним Крсмановића, да ли одбијају да ја не срушим његову изјаву. Јер он мене не може препознати ако ме није видео. Или одбијају да попуне рупу самном пошто им фали неко. Треће нема. Ајде добро, и то прегрмим. Опет ми се понови са Јовановић Звезданом. Ту сам рекао више нећу јести. Јешћу код куће. Виче начекаћеш се. Нека ћу се начекати. И тако да овај, тако да сам 320 дана без јела, фактички без јела. Био сам одлучио, значи рекао сам то да ли је психолог, рекао сам да ћу прекинути јело тотално ако се дигне оптужница против мене. Чисто из ових разлога што нису проверили што ја говорим. И онда су ми дошли људи који раде у ЦЗ-у, углавном коректни су према мени били па су ми рекли у случају да прекинеш јести спајамо ти цев кроз нос, значи вежемо те за кревет, спајамо ти цев кроз нос и помоћу левка те хранимо. Пошто ја то психички не бих вероватно издржао, нисам се одлучио на тај корак, иако ми је жао што нисам. То би било то.

Председник већа-судија: На даље, према редоследу бранилаца окривљених да ли има питања адв. Момчило Булатовић?

Адв. Момчило Булатовић: Судија ја немам питања за окривљеног Жељка Тојагу.

Адв. Марко Миливојевић: Немам ни ја питања.

Адв. Ненад Вукасовић: Ја бих само уз Вашу дозволу ако Ви дозвољавате као веће да се вратимо само на питање још један пут око изјаве Звездана Јовановића, то је оно што мене овог момента занима, то је тај моменат, он јесте о томе говорио али техника је техника, не знам можда није снимљено, ја бих желео, ако, уз Вашу сагласност да нам оптужени још један пут каже од момента када почињу разговор са њим поводом ових догађаја, који је то моменат, када он види, начин на који види, како види ту изјаву, у смислу да ли му је дата у руке или му је неко други чита и ово што је спомињао које то разлике он уочава у тој изјави да нису а касније кажу да постоји још једна која је коначна или финална тако сам ја схватио, некакви датуми, па бих хтео да појасни да не остане ништа недоречено.

Председник већа-судија: Дозвољавам.

Адв. Ненад Вукасовић: Ако може само да се врати на тај дан, блок, или комплекс од момента његовог хапшења када се први пут суочава са постојањем некакве изјаве Звезданове, како му се презентира, када је то од прилике било и то што је споменуо да је уочио чак и да неке његове....

Председник већа-судија: Добро, без коментара, дакле, дозвољава се питање, имате право да одговорите, да ли сте разумели питање?

Опт. Жељко Тојага: Да. Дан после кад су ми наговорили да ме познаје неко из, значи то је од прилике четврти дан после кад су ми наговорили.

Председник већа-судија: Обраћајте се председнику већа.

Опт. Жељко Тојага: Извињавам се, дан после кад су ми наговорили да ме је препознао неко од људи који се помињу као клан, значи које ја не познајем и око тога се ту фрка дигла.

Председник већа-судија: Само ради прецизирања. Суштинска ствар коју Вас пита сада бранилац окр. Звездана Јовановића адв. Ненад Вукасовић јесте, ако можете детаљније, прецизније и временски да одредите, да ли Вам је презентована изјава у полицији окр. Звездана

Јовановића, да ли сте упознати са садржином, када, и у колико наврата и да ли је мењана садржина те изјаве у погледу чињеница које су наведене у овој изјави коју имамо у спису од 7. априла 2003. године?

Опт. Жељко Тојага: Да. Да ли је био пети или четврти не могу тврдити дан. Дошли су по мене у ЦЗ, класика лисице на леђа, стегли ми лисице. Довезли ме у УБПОК чак и канцеларија је прва са леве стране. Ту су ме оставили једно 10, 15 минута са неким момком који ме давио без везе, глупостима. Били сте добра јединица. Онда је улетео унутра, колико видим по новинама Миле Новаковић, ја мислим да сам у новинама нашао његову слику. Ушао је унутра са неким папиром. Сад те имам. Ја сам се почео смејати. Шта се смејеш, пичка ти матерна, устани са столице, стани у ћошак. Стао сам у ћошак. Лисице ми нису скидали. Сви изађоше ван, остадосмо ја и он сами унутра. Каже Звездан Јовановић је тебе означио као зољаша. Ја велим ако су то речи Звездана Јовановића онда да Вам кажем у очи да Звездан Јовановић лаже. Немој ти мени лаже, тамо, вамо, почео је читати. Чита ми нешто али чита ми на прескоке. Значи не чита ми комплет. Дана тога и тога, дан 21.-ви Звездан те Јовановић одвезао на Копаоник. Све се од прилике подудара са овом изјавом а дан 21.-ви одвезао те је на Копаоник. Ја му говорим најједноставније би било да Ви испитате те људе да видите кад сам ја сишао. Јер ако сам ја сишао у то време како ме је могао Звездан горе одвести. Имају сад људи који су горе на Копаонику, значи нова смена која је дошла она је морала видети ако ме Звездан горе довезао. Дуго се дерао на мене поштено да кажем нисам га баш пуно ни пратио више. Загледао сам се у једну тачку у зид и ћао. Онда ме погодио са тим папиром, бацио га на мене и изашао ван. После су дошла двојица инспектора. Виче један, смеје се, виче јао ал си нам расрдио шефа. Шта сам му ја крив кад лупа глупости. Како можеш рећи да лупа глупости, дигну оне папире, принесе ми под нос и шта пише. Ја Звездан Јовановић од оца од мајке, окривљени и шта ја знам, види шта пише. Па шта ако пише. Не верујеш да је дао? Ма мене не занима јел то дао Звездан Јовановић или сте Ви написали. Уопште ме не занима. Али ако је Звездан Јовановић било шта тако рекао доведите га вамо ка мени, суочите ме са њим. Нећеш да признаш. Ја признајем цело време али Ви хоћете да признам нешто што нисам направио. Можда је Звезданова, тим речима сам рекао, можда је Звезданова изјава добра али само је изгледа име погрешно, ако је он дао. Како ти мени можеш, вамо тамо. Опет се ударимо на тај 21.-ви. У другој изјави која ми је показана седмог, осмог или деветог, не знам кад сам био после тамо, преправљен је тај крај, више ме Звездан Јовановић не вози 21.-ог него 21.-ви остаје недоречен. Значи Звездан Јовановић ако је самном учествовао у убиству немогуће да Звездан Јовановић не зна ко је мене довезао. Звездан Јовановић да је

мене оставио, треба убити Премијера, па се снађи ти. Тражио, сам, тражио сам, тражио сам и тражио и нису ми дозволили и зато лежим.

Председник већа-судија: Ево ради прецизирања, сада, кажете да Вас је гађао изјавом Миле Новаковић, да ли је то била својеручно написана изјава окр. Звездана Јовановића и да ли сте Ви прочитали ту изјаву?

Опт. Жељко Тојага: Не. Оваква изјава.

Председник већа-судија: Откуцана? Машином писаћом?

Опт. Жељко Тојага: Машином откуцана сто посто. Милион посто.

Председник већа-судија: У односу на ту другу изјаву, да ли је и она била откуцана писаћом машином и да ли сте видели да ли је потписао окр. Звездан Јовановић?

Опт. Жељко Тојага: У првој изјави још сам одмах адвокату рекао, после два месеца да није потписана. Да је изјава која ми је упала у очи да није потписана та права изјава, није била потписана, сто посто, милион посто, али не требам ја то тврдити, Миле Новаковић то може потврдити и могу потврдити два инспектора. Једног зову ако се не варам Мекани а један има браду, значи препознатљива два човека. Један мршави, сад моментално моје грађе.

Председник већа-судија: Да ли браниоци имају питања?

Адв. Ненад Вукасовић: Констатујем да ја више немам питања, пошто се снима тако да се зна. Одбрана Звездана Јовановића више нема питања. Хвала Вам,

Адв. Зоран Николић: С обзиром да браниоци немају више питања, имајући у виду данашњу изјаву.....

Председник већа-судија: Колега, немојте сада користити право које Вам не припада према Законику о кривичном поступку. Не можете коментарисати сада у овом тренутку.

Адв. Зоран Николић: Хтео сам један предлог да ставим.

Председник већа-судија: Не можете сада предлог у овом процесном тренутку него настављамо даље. Ја руководим претресом,

седите. С обзиром да имају право да поставе питања и да ставе примедбе на исказ окр. Жељка Тојаге присутни окривљени, ради боље комуникације, ако окривљени имају примедби или питања нека дигну руку па ће добити реч. Ако немају констатоваћемо да немају питања ни примедби. Констатује се да окр. Звездан Јовановић, окр. Саша Пејаковић и окр. Бранислав Безаревић немају питања окр. Жељку Тојаги нити имају примедби. Ја сам сада дужан да Вас питам да ли Ви имате још нешто да додате у Вашу одбрану?

Опт. Жељко Тојага: Да додам у одбрану. Могу да Вас питам пошто сам правно мало слабији, да ли је то нормално да се не изврши препознавање и суочење? Да ли је то нормално? Ја мислим да је то минимум неки који је мени требао припадати. Минимум. Значи требало је да се допусти да докажем. Ја сам ускраћен за право да докажем. Значи самим тим својим правом ја сам 10 или 11 месеци већ у самици. Значи само да ми одговорите да ли је моје право било као у оно време осумњиченог сада окривљеног да се изврши препознавање и суочење. Да ли је ту прекршено право? Моје право?

Председник већа-судија: Имате ли још нешто да додате?

Опт. Жељко Тојага: Не.

Председник већа-судија: Не можете Ви постављати мени питања.

Опт. Жељко Тојага: Сад сте рекли да могу.

Председник већа-судија: Не. Нисам. Нисте добро разумели. Не можете Ви мени постављати питања.

Опт. Жељко Тојага: Ништа онда.

Председник већа-судија: Ја Вас само питам да ли имате нешто да додате, пошто сам дужан да Вас питам на крају да ли нешто у своју одбрану имате, иначе не могу се постављати питања председнику већа.

Опт. Жељко Тојага: Имам. Гладоваћу док не будем јео код куће. Кад будем имао разлог да једем у затвору репете ћу тражити, поготово петком и понедељком кад је пасуљ.

Председник већа-судија: Добро. Нека се врати на оптуженичку клупу окр. Жељко Тојага. Нека се уведе у судницу окр. Душан Крмановић. Нећемо га колега саслушавати данас обзиром на истек

радног времена јер сада је већ 14,58 минута. Донећемо решење о одлагању главног претреса, из тог разлога сам наредио да се доведе окр. Душан Крسمановић да би саопштили одлуку председника већа.

Адв. Зоран Николић: Председниче, ја као бранилац опт. Тојага Жељка, с обзиром на чињеницу и одбрану коју је овде дао и на чињеницу да је одбрана његова била уверљива и јасна и недвосмислена, предлажем а сигурно да он има и жену и двоје малолетне деце, предлажем да се укине решење о притвору, јер ће Тојага Жељко сигурно да долази на позив суда, на сваку расправу. Молим да суд о том предлогу одлучи.

Председник већа-судија: О том предлогу за укидање притвора окр. Жељку Тојаги одлучиће кривично веће Посебног одељења Окружног суда у Београду а сада користим прилику да се заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић изјасни о предлогу браниоца окр. Жељка Тојаге. Изволите.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Ја се противим овом предлогу. Мислим да и даље стоје разлози који су суд руководили прво да одреди а касније да продужи притвор.

Председник већа-судија: Изволите има реч адвокат Мирко Трипковић.

Адв. Мирко Трипковић: Само да информишем ово веће, не знам да ли је познато да од понедељка пред већем судије Саше Миловановића тече претрес у трајању од две радне недеље, где ће одбрана Крسمановић Душана бити обавезна а с обзиром да је колега Тодоровић са својим терминима од раније преузетих обавеза ангажован до 15. марта, ја молим да то имате у виду.

Председник већа-судија: Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес се одлаже за 8. март 2004. године са почетком у 10,00 часова, за 9. март 2004. године са почетком у 10,00 часова, за 10. март 2004. године са почетком у 10,00 часова, за 11. март 2004. године са почетком у 10,00 часова и за 12. март 2004. године са почетком у 10,00 часова у судници број 1, Посебног одељења Окружног суда у Београду, Устаничка број 29

- што је присутнима саопштено уместо позива.

На главни претрес заказан за 9., 10., 11. и 12. март 2004. године у 10,00 часова позвати сведоке сараднике Зорана Вукојевића, Миладина Сувајџића и Љубишу Буху.

Довршено у 15,05 часова.

Записничар

Председник већа-судија